

ΕΤΟΣ Γ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1886

ΦΥΛΛ. 48

ΕΡΝΕΣΤΟΥ ΕΚΣΤΑΙΝ

ΑΦΡΟΔΙΤΗ

(συνάρ. δρα προηγ. φύλλ.)

Ως δο Μελάνιππος τῆς Κύπειδος ὁ ἵερες, περιπέτειαμέθετάς σάς του περιευλού τῆς οἰκίας του, ὅτε ὁ δοῦλος θυμωρὸς ἀνήγγειλε αὐτῷ τὸν ἀφρεῶντου ξένου. Εἰδιομένους, κατὰ ταῦτην ιδίως τὴν ὑδρίαν, οὐτέ τοῦ μόνος δι' ἔκπτον καὶ τοὺς ἔμβαθμούς τούς ὁ Μελάνιππος, δυστρεπθή κατὰ ἀρχὴν τῶν ἀλόγων ἐπὶ τῇ διαταράξῃ τῆς ἔμβαθμους μοναχίας του. Ἐντούτοις τὸ ἐλαφρῶν συσπεζαν μέτωπον αὐτοῦ ἐφαιδρύθη καὶ αὐτὸς ἔμα ως προσέλευσε τὴν γελῶσαν τοῦ νεκρούδον, διὰ προφρυντικοῦ καὶ εὐταθίνη πυγμάρχου πρὸς αὐτὸν καὶ ἐνεγέρσει τὴν ἀστρολόγον τοῦ Λιθναίου καλλιτέχνου.

Διαρκούστις τῆς ἀγκυρώσεως ἔγινεν ὁ Μελάνιππος ἐπανειλημμένως τὸ διορθωτικόν. Καὶ ὄπειρον αὐτοῦ βλέψας καὶ μετὰ ἔκστασις αὐξανούσης εἰς αρεσκείας ἔφερεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς ιστηνῆς θείνυντος ποδὸς μορφῆς, ἵνε τὸ σάσιον καὶ ἐκφροντις ἐφάνετο πληρέστατα συμφωνοῦσα πρὸς ὃ τοῦ Ἀθηναίος φίλος αὐτοῦ τοσοῦτον ἐκφεύγειν πρὸς αὐτὸν ἐξέβετον.

— Εἶσαι λοιπὸν καλλιτέχνης, εἶπε, περατώτας τὴν ἀνάγνωστιν, καὶ μάλιστα μαθητὴς τοῦ Φάρκνος! Πρὸ δέκα ἡ δώδεκα ἑταῖν διαμεινάς; εἶπε τινας μῆνας ἐν τῇ Ἀττικῇ, πτυχήσας νὰ γνωρίσω τὸν ἐνδόξον καλλιτέχνην καὶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ λαμπρὸν αὐτοῦ ἐργαστήσιον. Ικανὴ σύζας εἶναι καὶ τὸ νὰ ἐγένετο τις μαθητὴς μόνον τοῦ Φά-

ρκνοῦ. Αλλ' ἐκτὸς τούτου μοὶ γράφεται ὁ καλλιτεχνικὸς τίμος φίλος μου διτε οὐδεὶς τῶν συντεχνιτῶν θεών ἐγένετο σοι ἐφιμίλλος κατά τε τὴν ἐπιμέλειαν λαβεῖ τὸν καλλιτεχνικὸν φραγτασίαν. Ός εὖ παρέτησεν Ἀκόντιο! Η ἀληθὴς εὐφυΐα εἶναι διτε θεός τὸν ἐμέναντα καί εἰσιν εὐηγέρσιοις, καὶ εὐχαρίστως μὲτα ταῦτα ἀσθενεῖς μοι δυνάμεις. Ζέλω σὲ υποτροχίει, ἀν κατέδι καλλιτεχνος υποτροχίης εἶναι αὐτή η εὐφυΐα! Ήποι πάντος θεός γνώμη. Τοῦ εἶσαι καυροτάτηνος κακίας πεντε. Καί οἱ θεοι αιτούσεις ουσιανάγκην τρόπους.

Ἐνώ ο Ακόντιος εὐελλίχει λεξεῖς τηναὶ εὐχαρίστηριους, ὁ Μελάνιππος ἐκλειστὸν οδηγήσαστα τὸν ακόντιον εἰς τὴν αὐλὴν δούλων. Ο Κλιτιφόρος, ἐγγένεσις καὶ εὐεργεός Στράτων, ἐπεράντην ύψωσας τὸ καταπέτασμα τῆς θύσεως, τῆς ἀποκλιεύσοντος τῆς περισκεψιεύσης εἰσέδραχ, εν τῇ πορείᾳ ἀνάπτων τοὺς λυγνούς διότι τραχεῖ τὸ σκότος.

— Φίλε μου, εἶπεν ὁ Μελάνιππος πρὸς τὸν θεράποντα, οδηγήσας τὸν νέον, έστι εἶναι ξένος μας, εἰς τὸ λούτρον καὶ ἐποιμαστὸν τὸ δεῖπνον.

Ο δοῦλος ἀπεμαχρύνθη. Μετὰ πέντε δὲ λεπτά ἐπανελθὼν παρεκάλεσε τὸν ξένον νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ.

Κατὰ τὰ πέντε ταῦτα λεπτά ὁ Ακόντιος μετὰ τοῦ ξενίζοντος αὐτὸν ἐπὶ λίθινον ἀνακλιντρον ὑπὸ τὴν ζεῖν καθεστεῖς ἐξέθηκεν αὐτῷ διτε βροχήσιαν τὰ σχέδια του. Ο Μελάνιππος ἐπήνεσε τὴν υπέρ-

μετρον οικονομίαν τοῦ νεωκόρου καὶ τὴν διάθεσιν
αὐτοῦ ἵνα ἀφιερωθῇ πάσῃ δυνάμει εἰς τὴν ἐπε-
ξεργασίαν σχεδίου μεγάλου καλλιτεχνήματος, χωρὶς
νὰ εἴη την αγκασμένην; εὑθὺς ἀμέσως νὰ ἐργασθῇ
διὰ τὸν ἐπικύρων ἄρτον.

—Δέν είμαστε πλούσιοι, προσέθυνκε, καὶ τὴν τάξιν
καὶ μετρίστητα Σεωρῶ τὰς καλλίστας φίλας παντός,
δισὶ καλλιτέχνημά τι παράγει, θέντες θέλω στ
καθοδηγήσεις, ἵνα διὰ τοῦ ὀλίγου, πιπερὶ ἔχεις, ζή-
στης ὅπως καὶ δυστοιχία χρειάζεται. Ἐν τούτοις, ἐάν τα
μέσα στα θύμελον ἐκλείπειν πρὸν τῷ ἡρῷον, ὅπερ
διανοθῆσαι νὰ πλάσσεται, περιπτωθῇ, εἰπέ μοι τοῦτο ἀν-
ερυθράστως. Ἐν πάσῃ πρεπτωτεῖ θάξῃ ὁ Με-
λάνιππος διαθέσαιμα τάσσα χρήματα, ἕσσα ἀπαιτοῦν-
ται ἵνα ἔξομαλυνθῇ ἡ ὁδὸς φιλέργου ἑταῖρου. Λέ-
γω, ἑταῖρους διόπτη καὶ ὁ καλλιτέχνης εἰνει τερευς
τοῦ αἰώνιου κάλλους. Δυσγωνίας ὁ νόμος μοι ἀπα-
γορεύει νὰ σὲ ἔξινα ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτη πλέον
τῆς μας νυκτός. Γνωρίζω ἀκριβῶς τὴν πόλιν καὶ
διᾶς τὰς σχέσεις αὐτῆς. Αὔριον δὲ λίγων προτεί
θέλω σὲ βοηθήσαι πρὸς ἀναζήτησιν κατοικίας μετρί-
ας, ἀλλ᾽ εὐφρέσου, ἐνθα νὰ δύνασαι ἀνενόχλητος
νὰ ἐργάζησαι.

Ἄρφοι ὁ Ἀκόντιος ἐν τῷ λουτρῷ ἐδρόσιες καὶ ἐκκενθάρισε τὸ κεκυρκός αὐτοῦ σῶμα, ἀποβαλλὼν δὲ τὸν κεκονιζαμένον αὐτοῦ χιτῶνα ἐνεδύθη ἔτερον καθαρὸν, παρεκάθησε μετὰ τοῦ Μελανίππου εἰς δεῖπνον ἀπλούστατον, συνιζάμενον ἐν κριθίνῳ ἄρτου, μέλιτος, κρύου ψυτοῦ κρέατος, ἀμυγδαλῶν καὶ συ-^νων, καὶ ὑδασης συγκεκερασμένου ἐγχωρίου οἴνου, ὃν βεβαίως θύειο καταφρονήσει δικόνων καὶ οἱ δι-^νεθαρμένοι συνδαιτούμενοι αὐτοῦ. Ζωρὴ ἐν τούτοις συ-^νδιάλεξις ἦδυνε τὸ μέτριον δεῖπνον. Ὄφο μᾶλλον ὁ Ἀκόντιος ἤκουε τῆς φωνῆς τοῦ ιερέως τῆς Αρροδίτης, τοσοῦτον τιθεροτέρων ἐσχημάτικέ τὸν πε-^ντοιθίσαν διτε εύρισκετο ἐνώπιον ἀνδρὸς ἀγαθῶν αι-^τημημάτων, ἐνώπιον ἀνδρὸς ζωροῦ καὶ ἕκτου, ἡ τῆτος τῆς φιλίας τοῦ ὄποιος ἦν τοι κόπου ἔξον. Οὐδέτερος φιλοφρόνων τὸν ἄγνωτον ζένον ὑποδεχμένος, ποιόν Σέσιν ἐφύλλατε τοῖς φίλοις του ἐν τῇ κασδίᾳ του!

Τρεῖς μετὸ τὴν δύσιν τοῦ ἥλιου ὥρας ὁ ἵερεὺς τῆς Ἀφροδίτης ὠδήγησε τὸν κεκμηκότα αὐτοῦ ἔξινον εἰς τὸ ὑπερῷον, οὗτοι τὸ ἀνώτατον τοῦ οἴκου δῶμα, ἐνθά συνήθιστον τῶν ἔνων οἱ Θάλαιοι, καὶ ἐνθά ἡ ἐπιμελήτρια τοῦ οἴκου Εὐχρέτη εἰχε παρακουσάντες καλύπτειν καθέραν. Οἱ Μελάντιποι εὐ-
ρήσιες τῷ ἔνων ἥρεμον νύκτα κατέβησαν αὐτοῖς τὴν
καλύνην καὶ μετέσθη εἰς τὸν κοιτῶνα του, διποι μετ-
όλιγον, ὡς πᾶς ἐσωτερικῶς ἦσυος καὶ ὄντης συ-

χρήνων ἀνήρ, ἀπεκουμέθη, ἐνῷ τούναντιον ὁ Ἀκά-
τιος ἐπὶ δόλωληρον ἔτι ὥραν ὑπὲ τὴν μαριμαργυ-
τῆς καιοῦστης πηλίνης τοῦ κοιτῶνος λυχνίας ἐβ-
δέζεν ἐντὸς αὐτοῦ λεάμενος ὅτε μὲν περὰ τὸ π-
ράθυρον καὶ βεμβάζων ἐπὶ τῶν πέραν τοῦ κίπτη-
τῆς οἰκίας ὅδιν καὶ τῶν σεληνοφωτίων τῶν σ-
κιῶν σεγῶν, ὅτε δὲ πρὸ τῶν ἀπλῶν μὲν πλή-
καλλιτεγνικῶν τοιχογραφιῶν, ἀπομημέσεων ἐξόχω
καλλιτεγνικῶν καὶ διὰ βλέμματος κρίνοντον αὐτά-
ἐν πᾶσι δὲ τούτοις σχεδόν ἀσυνεδήτοις
θῶν τὸν ρόιν τὸν σκέψεων καὶ διαλογισμῶν α-
τοῦ, οἵτινες ἐπλανώντο ἐναλλὰς ἀπὸ τοῦ αὐτῆ-
ρως προσβόλετοντος αὐτὸν Κάρνωνος, εἰς τὴν ὠραίαν
Νεαρίαν καὶ ἀπὸ ταύτης εἰς τὸν Μελάνιτπον
δοσάκις δὲ εἰς τοῦτον τὸν ὄντως πατρικῶν αὐτὸ-
ὑποδεξάμενον κατέληγον, ζωὴρον καὶ εὐάρεστον αι-
σθημα, ἐπλήρῳ τὴν φυχὴν αὐτοῦ, θαρρῆτης δι-
τεσχέστο ἐπὶ τοῦ μετώπου του. 'Ἄν δὲν ἡτο δό-
λος της ἡ πεῖ τῶν χειλῶν τοῦ ἵερώς ἐπικαθημένην
εκείνην γλυκύτης, θεσβίως θύτος ὡμοίασε τῷ τό-
τον καθημένῳ ἐκεὶ πέραν τοῦ Ἀρχιπελάγους εἰ-
τάς 'Αθηνας. 'Ο Ἀκάντιος ἐνέιι διτὶ τὸν ἕνδρη τοῦ
τον ἡδύνατο οὐ μόνον νὰ θαυμάσῃ καὶ τιμῇ, ἀλ-
λὰ καὶ ἐλούφυγας ω' ἀγαπᾷ.

Πρὸ τοῦ λυκευμούς τῆς πρωίς ἡγέρθη ὁ Ἀκόντιος ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ νέκας κεκτημένος δυάραιμεις. Κάτω εἰς τὰ ισογύαια δώματα ἤκουετο ἥπιον κπὸ ὄρας ζωρότας τις ἐνεργείας. "Ο Μελανιππός γέγερτο συνίθιας ὅρθιον βαθέως." Ήρθετο ἥπη πρὸ τῆς ἀνατολῆς; τοῦ ἥλιου νὰ κατέρχεται εἰς τὴν πεταλίσιν, ἔνθη ἐν τῇ θέᾳ τῆς Θαλάσσης ἀνέμεις τὸ μεγαλοπερεῖς θέαμα τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἥλιου. Μέχρι τῆς ἑπανόδου του δὲ, ἡ ἐπιμαλήτηρα πετετα τῶν δούλων ἐκαθάρζει τὸν οἰκονομεῖον τὰς κούλας καὶ ποιάμεις τὸ ἀκράτειαν, τεμάχια της αποδήμησης μετὰ ἀκράτου οἴνου.

Οτε δὲ ἀκόντιος κατέβασε τὴν αὐλὴν ὁ Μελάνιππος δὲν εἶχεν ἔτι ἐπεργέψει. Οὕτως ἔσχε καὶ δὴ νάθονυμοῦσα μετὰ τῶν πρώτου τῶν δούλων Κελιτίφωνος. Χωρὶς δὲ νά θεῖξ ὑπέρμετρον ἐφέρεται ἔμαθε παρὰ τούτῳ λέπου δούλου ὅτι δὲ Ιελάνιππος δὲν ἔτο, ὡς ἐνόμιζεν ὁ ἀκόντιος, χῆρας ήταν.

ταφάκτει τοις παρέδοξον, προσέμηνεκ ο Κλι-
ψην, πεπτή δι πρώτος τῶν ιερέων τῆς Ἀρροδίτης;
ἢ οἰνοὶ ἐν ἀντιφράσει πρός ἔμπτον διότι οἱ δρειλαν-
ἢ θυσιάζῃ καθ' ἑκάστην τῇ Θεῷ, ὅτος οὐ πέρ
ἄντας ἄλλον, φρονοῦσιν οἱ ἀνθρώποι, ἐδίνει γά τοι πο-
λὺν ψήφον εἰς τῆς Θεᾶς του τὴν ἀκατάσχετον δύναμιν
αὐτὸν ἀντίτινον τὸν δέσμον.

247

έργυματι, οώς ηδε γνωρίζεις βεβαίως, οι ιεροίς και
η γενικόν κανόναν είσιν την έγγαρμον: Έντον μάλιστα
πάντα στην πατέρα την πάτησε από την πάτηση την πάτηση.

οι μὲν επικλεατές αὐτόν, τοις δέ προστάταις οἱ θεοί τοις
αἰοὶ οἱ Μήτισοι δέ ἀτμένων Φθινοί ιδεῖ καὶ τὸν
μέτερον δεσπότην εἰς τὸν δεσμὸν τοῦτον ὑπαγγέ-
λον. Κατὰ τῆς τύχης θρυσσούσης οὐδεὶς θνητὸς δύ-
αται ν' ἀντεπέδολην, ἀνάγκη δέ και θεοὶ πειθούσαι.
Εἰσώπτωση, ἀλλ᾽ ἀνεμόνων ἐρωτηση τίνας τοῦ

Ακούτιου, μη λαζανός οὐδείς, ταῦτα δέ εἰπον οἱ θεοί.

—Οὐδεὶς γαρ οὖτις τὸ ἀληθὲς, λέγεται οὐτι
Ιελάντιππος ἔμμινεν ἄγχος διότι πρόσθιν νέας τι
οὐ, ής δὲ πατὴρ ἡράκλιν τὸν συγκράτεον ἀπότο
κει ἐμπορεύεται τὸν ἕναστι τῶν ἑρακλῶν. Ἡτοῦ ἔρω
γίης διότι σάκερον συνεβίβεται, ἀποτίναξε καὶ ἐ^π
ξωτερικὸς, ἀλλ' ἔρων ἐνδόμυχος καὶ διεκάπει, ἔρω
τον ἀρχαῖον χρόνον, καθ' οὓς δὲ λέσχαδρος ἐρίπιτο εἰ
τὰ κύματα τοῦ Ἑλλησπόντου ἵνα ἤδη τὸν Ἡρακλῆ
Καὶ ἡ νέα δὲ φρίνεται οὐτι ἀντηγέπα κώτον· ἀλλ
λ καὶ γνωρίζεις τὰ ημέτερα σύμψια ἐν Λοινίᾳ. Σπα
νίσιος λογίζεται ἡ λίκης τῆς παρθένου. Οἱ Μελά^π
νιπποις ἥτο πτωχὸς καὶ γένους ταπεινοῦ, ἐνῷ δὲ πα
τὴρ τῆς κόρης ἦν πλούσιος εἰπατρόδης καὶ
νάγκας τοῦ θυγατέρα αὐτοῦ νὰ δώσῃ τὴν κέλη
της εἰς σύζυγον ιστόμιον τῇ οἰκογενείᾳ της.
—Ἐλπίων εἴπεν δὲ Ἀκόντιος διτὶ στα μοι
πες δὲν εἰνε ἀπόρρητα, διτινα φρειλεσ ητὶ ἀπ
κούμης.

— Ω γέτε ! οπότεντοσεν ὁ Κλεισθών. Γνωρίζε πρέπει

μετα μόνον διηγούμεναι τοι. Ἐκάρος πάτε Μί-
σιος γνωρίζει τὸν μέθον τῶν νεανικῶν τοῦ Ι-
λακτίπου φύσιον. Πάντως οὐδὲποτε γνώσκει τὰ
ἢ κάρη διότι τὸ πρόχυτον εγένετο ἐν μεγίστῃ

πικέτην, καὶ οὐδεὶς ἔχειον τὸ Σάρρος νὰ
ρωτήσῃ περὶ τούτου τοῦ θηρέτρου δεσπότην. Τα
λόνιον εἶναι ἀναγενθόλον ὅτι ἀποκρυψίεσσις τῆς φύ-
γεις ὁ Μελάνηππος ἔτιδεσσιν ἦν τεραλόπο-
ούδεπότε πάνεον ἐκτιθεμένος εἰς τὴν θάλασσαν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ τὰς εἴσεντας

Βέματα της ουσίας προκατέβησαν
λάνιπος εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν καὶ εἶπεν
δεξιὰν πρὸς τὸν Ἀζόντιον λέγον· μηδέποτε
εὑπῆγεν οὐαγῆς.

— Θαυμασία ἡμέρα, Ακόντιε! Ο ^{πάνω} πολιούχος
ἀκόμη δὲ εὔρυσσε σύνθητή σέγην του οὐρανού
σκορπίζει ἐκεῖ κάτω πολύσκλητον τὴν δέσμην
πυροφλεγῆν του ἀκτήνων. Αλλοιθις ρίπτων τὰ βλέψαι
τα ἀπὸ τῆς πλήρους μαστιών θελάσσης
μακι νὰ ἐννοήσους πῶς εδημωμορφήθη ὁ μαδούς
Αφροδίτη, η ἀτελεύτητος καλλονή, ἀνέδυν εἰς

πεθεν ἐγεννήθησαν οἱ θεοὶ του, μετρῶν τὸ ἀθένατον διὰ μέτρου Θυντοῦ· οὐδὲμικά σμικρας ἀπόκρισις ἐδόθη αὐτῷ ὡριστέρας τοῦ μύθου τῆς ἀρρογεννήτου.

—Εἶναι ἀληθῆς, ἀπεκριθῆ ὁ Ἀκόντιος, η Ἀφροδίτη, τὸ αἰώνιον καλλός, εἴναι ἀνέξερεντος ὡς τὰ βάθη τῆς Θαλάσσης. Πᾶν ἀληθῶς ὥσπερ εἴναι δι' ήμας αἰνῆμα. Τὸ μέγιστον ὅμως τὸν εἰνιγμάτων είναι ἡ πυξή, ἣν τὸ καλλός ἀνάπτει καὶ ἣν ἔρωτα καλλούσμεν. Εἰς ἀληθῆς καλλιτέχνην ἐπερπετε πε νὰ πλάσῃ τὴν θεάν ἔχουσαν καλλύπτρων ἐπὶ τοῦ θείου αὐτῆς προσώπου εἰς πασάξαν τοὺς αινιγματώδους τούτου μυστηρίου.

— Θέλεις νὰ δοκιμάσῃς τοῦτο; ἡρωτήσεν μὴ τρέψῃς.
— Οὐχί, ἀπόριμη ἀπερκύρια ἀποφασίσκινδες, οὐδὲν
τιος. Εἰς τὴν δοκιμὴν ταῦτην ἐλέπεις μηδὲν εἶται ἡ
δεδοκιμασμένη χεῖρ, καὶ τίς πρέπει περιών νχ· ἡ
θυσῆς νὰ ἐργάζεται ὅμοιος διότου αὐτούσιούς καὶ
ἄνευ τῶν συμβουλῶν τοῦ δικτυάλου· δεύτερον
δὲ καὶ τὸ πραματικὸν πρωτότυπον ἐργαμίζεις,
γυνὴ, διὰ τῶν γχρακτήρων τῆς ὑποίας, νὰ τιλθεῖ
τοιαυτὸν Ἀρροδίτην. Γνωρίζεις ὅτι ὁ καλλιτέχνης
οὐδὲν ἀνθρώπῳ ὅμοιος καθόδην ἔχειν. Τὸ πρότερό
ρημα τούς ἀληθούς καλλιτέχνου εἶναι νὰ διακρίνεται
πᾶσαν ἀνθρώποις ἔχοντος καὶ τὴν ἔχοντα τῶν
την τὴν ἀποτυποῖ ἐπὶ τοῦ καλλιτεχνῆμάτος. Οὐδὲν
ποτὲ ιδιωτικός οὐδὲν ἐν αὐτῷ τοῖς ὄντοις τῶν Αἰγαίων
Νησοτοσκηνῶν πότε τὸ ἐν τῇ φαντασίᾳ μο-

περιττούν.

—Μάζα τοικάντην ἐγνώρισα πάντως, εἶπεν
τὸ δέματος γραμμένο τερεύς, ἀλλ' ή εἰμαρμένη ὑφάνσιος
τοῦ τετρακίου ἀδύνατο γ' ἀπαθανάτον.

—Νῦν διαφόρος νέπορεγμάτευσαν οὐδὲ δούλος Κλιτιφῶν ἔρ-

νομίσει τὸ οἰκάπτων ἐπὶ τῶν ὀψῶν τοῦ Μελανίπου
-Αρτές ποδοφρεύμανθος ἀδήγησε τὸν Ἀκόντιον εἰς τὴν
-πλευρὰν, τοὺς δέρατα τοῦ θηρός πληρούμενη κρίδωναν ἐ^π
-ιν τὴν διαρροήτατων πλευρῶν τοῦ λαοῦ. Βίοι
ἡ γυναικὸς δέρας, ἣν πατέσθησεν διέρχετο πρὸ τοῦ δικαιου
νομίσεως τοῦ Αρχοντοῦ. Ήτο οἰκοδηματικός φωλιοσσαῖος, φράσ

οὐχὶ ποτε περιπέμψεις, ὥπερ τὴν πύλην αὐτοῦ μετὸ τοῦ
νέοντος οὐδὲν εἶχεν ἐτεραμένα πρὸς τὰν ἀγορὰν. Καὶ
θ' ἣν συμμόνη δίκοιστο οἱ Μελάνηπποι βεβαῖοι
ζεύπεικοντοι, οἱ Ἀργιτῶν πόδες περιπέμψεις φύοισαν.

τὸν αὐτὸν περιεπειπένος ἐπερχόμενος πάσαις εἰλαῖς
κοκκοφόροις οἷον. Οὐ Ακόντιος παρεπήρησεν. Οὐτὶ εἴ τι
μωρόν εὑρίημα διεγέρθη ἐπι τῶν παρεπάντων
τελεῖς τῆς Κύπρου, νιο Μελάνιππος ἐγένετο τον
δέ τοι ἄρχοντα Χεριδόνιον ἀνταπίκανεν μετὰ τοῦτον
γενεῖς ἐκείνης τὴν θείαν παραβολής τὸν ἀριστοκράτην
τετράπολον ενειδότα τὴν οἰκίαν τοῦ αὐτοῦ Σέσιν. νην
αποτίνειν τὸ κεραυνοπέπιστον πόλεων μας, εἴπεν

λερευς πρὸς τὸν Ἀκόντιον, ὅταν ἀπεμακρύνθησαν
ὅσον νὰ μὴ ἀκούνωται, ὁ ἄρχων Χαρίδημος, ἔκα-
ππος ἀνήρ, γεννηθεὶς μᾶλλον τύραννος ἢ ἄρχων, ἀλ-
λά, ἐπειρ καὶ αὐτοὶ οἱ ἔχθροι σου πρέπει νὰ ὁμολογή-
σωμεν, ἀγαθῶν αἰσθημάτων καὶ μεστῶς φιλοπατείας.

— Πρόχυματι, ἀπεκριθεὶς ὁ Ἀκόντιος, φαίνεται ὡς ἄγριμων· φαίνεται δὲ καὶ φύλος τῆς μεγαλοπρεπείας, διότι οὐδὲ ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθηναῖς εἶδον ἀκολουθίαν οὕτω χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ κεκοσμημένην. Εἴνε συεδόνι Περσικὴ ἀκολουθία.

— Οι κάτοικοι ἀρέσκονται εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἀπεκρίθη ὁ ἴερες. 'Ἐν τούτοις δὲν δύνα-
μαι ν' ἀρνηθῶ ὅτι ὁ Χριστός πολὺ ἀπέξει τῆς ὑ-
περβαλλούσης ἀνατολικῆς πολυτελείας. 'Ἀρέσκεται
μὲν εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν, ἐν τούτοις εἶνε Ἑλ-
λην. Τὸ μέτρον ἄριστον νομίζει.

Ἐξῆλθον τῆς ἀγορᾶς καὶ προύχωσαν περιτέρῳ.
Αἱ όδοι ἐγένοντο στενώτεραι καὶ ἥττον εὐπρεπεῖς:
εἴτα αὖθις πλατύτεραι, ἀλλ᾽ ἥττον ἐπίσημοι καὶ ἐ-
στάθμησαν τέλος ἐνώπιον οικίας λευκῇ ἀμμοκονίᾳ ἐπι-
κεχρυσμένης ἐν τῷ ἀπωτάτῳ προαστεῖῳ.

— Ἐνταῦθα κατοικεῖ ἡ Κορωνίς, ἡ χώρα κηπουρῶν τινος ἐκ Παφλαγονίας, εἰπεν ὁ ιερέus. Ἔνοικαί τε τὰ δόλια δωμάτια τοῦ οἴκου της περιοριζούμενόν αὐτῇ εἰς τὸ μαχιερόπον. Πρό μυροῦ ἔτι κατώκησεν ἐνταῦθα νεαρός ζωγράφος, δοτὶς ὑπέσχετο μεγάλα, δυστυχοῦς δόμως ἐφοεύθη ἐν συμπτωσίᾳ ὑπό τινος τῶν συμποτῶν. Καλὸν εἶνε νάρωτήσωμεν ἐνταῦθα. Τοι πατέρ, ἐλπίδα ἡ Κορωνίς δὲν ἔχει οὐδὲν δωμάτιον ἀλεύθερον, Σέλει μᾶς δηγήσεις ποῦ θέλομεν εῦρεις ἀμέσως οὗτοις ἐπιθυμοῦμεν.

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΕΣΚΟΝ

Sonetto)

Αί, φάνετ πειά... Τελειώσανε τὰ Φέμματα
Μιὰ καὶ καλὴ λοιπὸν στὸ φανερώνω...
Γόσον καιρὸ μέσ' τὰ δεικά μου βλέμματα
Δὲν ἔννοιωσες τοῦ στήθους μου τὸν πόνο.

Τόσα καπέλλα, ἀλλάζεις και φορέματα
Και χεισιάς και μόδαις κάθε χρόνο,
Και γλώσσαις και δασκάλισσαις και θέματα
Μα δεν ἀλλάζεις τὴν καρδιά σου μένο.

Τόσον καιρὸν νὰ μένης δὲν θαρέθηκες
Μὲ τὴν καρδίην ποῦ πρῶτα, πρῶτα θρέθηκες,
Δέξου λοιπὸν αὐτὸν ποῦ σοῦ προστέγω.

Κ' ἔγώ καρδιὰ μέσα στὰ στήθη κλείνω
*Αν Θέλης... ὅπου δροῦμε μοναξῆλα
Μ' ἔνα φίλι νὰ κάνωμε' ἀλλαξία.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΓΕΛΟΣ

πανηγύρεις μετά τινας ήμέρας, και ωντηρέτης εἰργών αὐτὸν τῆς εἰσόδου των λέγει δοῦ δὲν ἡδύνατο νὰ εἰσέλθῃ. Καλῶς ἀπήντησεν ὁ τεχνίτης ἀγανακτῶν, στὸν Ὅμονιόν μὲν μεταπέμψυται λέγει αὐτῷ διτεῖγώ ἀπῆλθον· καὶ μετ' οὐ ποιὺς ἀνεχώρησεν· Ο Ήπατας δοτις βα-

σεν εἰς Φλωρεντίαν. Οὐδέποτε τὴν ἀναγράφησιν ἀνδρὸς ὃν ἐ-
ρέως ἔφερε τὴν ἀναγράφησιν ἀνδρὸς ὃν ἐ-
νόμιζεν ὑποτεταγμένον εἰς πάσαν αὐτοῦ
διαταγὴν, μαθὼν τὴν ἀπάντησιν καὶ φο-
γῆν αὐτοῦ, ἐπεριψε τέσσαρας ταχυδρόμους
ἵνα τὸν ἐπαναγράψων σύτοι δὲ καταλαβούν
τες αὐτὸν καὶ βλέποντες ὅτι αἱ δεήσεις
αὐτῶν ἀπέβαινον μάταιαι, ἀπεφάσισαν νό-
τιεργήσωσι διὰ τῆς βίᾳς ἀλλὰ δὲ τεχνίτη-
καδίν τὰ ὄπλα τρομερά τῇ φωνῇ ἀνέ-
κραξε ὁ προβάνων ἀπεθάνη. Οὐ ἀπεσταλ-
μένοι τότε ἔντρομοι ἐγκατέλειψαν αὐτὸν
καὶ ὁ Πάπας ἡπειρῆσε νὰ καταστρέψῃ δὲ
πυρὸς καὶ αἵματος τὴν Φλωρεντίαν ἐὰν δὲ
τῷ ἀπεδίδετο δὲ γλύπτης αὐτὸν. Οὗτος το-
λος πάντων πάρα τοῦ Ηροέδρου τῆς Δημ-
οκρατίας ἐκείνης πεισθεὶς κατέστηκε το-
δρόγην καὶ ἐπανῆλθε εἰς Ρώμην.
Ιούλιος ὁ Β'. ἤριστα δταν τῷ ἡγγέλῳ
ὅτι ὁ Βωναρόπτης ἀφίκετο καὶ αἴματος
διέταξε νὰ εἰσέλθῃ. Ο τεχνίτης εὔσεβες
τοις εἶπω ζῆτε καὶ ἔκεινα ζήσονται.

ώ μέγιστε ἀνέρ, οστις παρεπεμ-
πεκτικοί εἰναι τοῖς τῶν ὄντερων σου μα-
χητικοῖς, ἔγειρε τοὺς πύργον σου ὡς νέαν
εἰς τὸ οὐρανὸν· ἐν ᾧ τοσοῦτον
κινεύεσθαι λογίζεσαι Θεόν, σκώληξ
είναι τῇ καρδίᾳ τὸ ἔργον σου, καὶ
καπνὸς ἔκεινος διελθήῃ. Δὲν ἔλαβες
πειράν των ἀνθρωπίνων σκευωριῶν· η
οὐδὲ δύναται ὑπερνικῆσαι τὴν τῶν ἐν-
τοιχίων ὁ ταπεινοφρονών θύμωντάσται.
ἀλλιπε, λειτὸν τὰς σκέψεις σου, καὶ
ομημένα δρᾶ σου τοὺς ἐρθαλμούς σου
εἰς οὐρανὸν καὶ θαλασσὸν οὖν κα-
τας τὴν ποστὸν ὁ βελούδος φόνος
σου τὰ βέλη αὐτοῦ κατεσφρόνησε
τοῦ ἄγ. Ηέτρου πλατείᾳ ητο σχε-
σικαλυμμένη ἐξ ὅγκων αὐτοῦ παραβον ἐξ
κρας μετακομισθέντων καὶ ἡ τελευταία
τωστή ἐγένετο ἐπὶ τῆς πεδουλαΐδος οὐρανού·

μένει.
Ο γλύπτης ἐδαπάνησε δεκατέξι μῆρας εἰς τὸ κολοσσαῖον ἔκεινο ἄγαλμα ὅπερ ὁ Ι-
ούλιος τῷ εἴχε παραγγείλει διὰ τὸν ναὸν
τοῦ Ἀγίου Πετρονίου, καὶ ἐγ τούτοις οἱ

ἐχθροὶ αὐτοῦ ἐφαδιούργησαν καὶ πάλιν ἐνέδρευσαν αὐτὸν. Ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἦτο ὁ Βραμάντης καὶ ἐν αὐτοῖς συνηρίθμειτο καὶ ὁ Ραφαὴλ ἀλλὰ κατ' εὐτυχίαν τοῦ ἡμετέρου τεχνίτου δισκώ μᾶλλον ὁ φύσιος ἐπειράτο νὰ ονειδίσῃ αὐτὸν τόσῳ ὁ Ποντίφητος ἔχαριζε αὐτῷ. Τὸ μήσος αὐτῶν ἀδικον, ὥφελησε τὸν Μ. Ἀγγελον περιστερον ἢ δὲν θίβει τὸν βοηθητη εἰλικρινῆς φιλία· δὲν κατέβαλον δύως τὰ ὄπλα, ἀλλην δόδον ἑβάδισαν· ἀντὶ νὰ μέμφωνται τὸν τεχνίτην τὸν ἐπήνεσαν ὑπερμέτρως καὶ οἱ ἐπαινοὶ αὐτῶν ἤσαν μᾶλλον ιδιόλοι τῶν συκοφαντιῶν. Οἱ Βωναρόττης ἦτο μέγας γλύπτης, καὶ ἐνεκωμάιασαν αὐτὸν ὡς ζωγράφον, καὶ ἡ δολιότης αὐτῶν δὲν ἐμπαταίωθη ὁ τεχνίτης δὲν ἔξεπεσε τῆς τοῦ Ποντίφηκος χάριτος καὶ εὔνοίας πλὴν περὶ τῶν τάφου αὐτοῦ δὲν ἐγένετο παντάπασι λόγος εἰς τὸ μέλλον.

Ἐν τῷ τοῦ ἀρίστου τούτου τεχνίτου
βίῳ ὑπῆρχε τρομερά στιγμὴ ἥν οὐδὲν δρᾶμα
ἢ ἥδυνατο νὰ ἀπεικονίσῃ ἀκριβῶς. Κατὰ
τὸ ἔτος 1508 ὁ Μ. Ἀγγελός φθάσας ἐκ Βο-
νιγίας πορεύεται εἰς τὸ Βατικάνον κόνεως
πλήρης, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἰδρωτι στάζον
καὶ ἐπὶ τῆς μαρκᾶς ὅδος ἀσθμαίνων. Ὁ
Πάπας ἐναγκαλίζεται αὐτὸν, λίαν φιλοφρό-
νως τὸν ὑπόδεχταν. Ὁ ἀνδρίας μου; — ἔ-
τοιμος; ἡ τῆς Ὑμετέρας Ἀγιότητος εἰκὼν
ἐγείρεται γιγαντιαία, καὶ κατὰ τὸ ποθοδε-
νον ἀκτινοβολεῖ εἰς τὴν δεξιάν σας ἕψεις
τρόμον τῶν ἀσεβῶν. — Ας συνδιαλλέγομεν
δὲ νῦν περὶ ἀνωτέρων πραγμάτων. Εἰπὲ μόι
αἱ ἡμέραι σου δὲν ἀφιερώθησαν πρὸς ἐμὲ;
— Εἰμὶ εἰς τὰς διαταγὰς σας. — Ο Πάπας
τότε ἐγείρεται καὶ σφίγγων τὴν χείρα τὸν
τεχνίτον, τῷ δεικνύεται πάντα τὰ συντελεσθεῖ-
τα ἔργα· τὰς εἰκοδομὰς τοῦ S. Gallo, τὰ
ἔργα τοῦ Bramante καὶ τὰς τοιχογραφίας
τοῦ Рафаήλ. Ο Βωναρόττης πάντοτε δί-
καιος καὶ πρὸς τοὺς ἔγχροος αὐτῶν, καὶ διεργάζεται
νοι διὰ τῆς τοῦ Ἀγ. Ηέτρου πλατείας,
εἶδον τὰ ὑπέρογκα μάρμαρα ἄστινα ἐφαίνον-
το περιμένοντα τὸ γλυφεῖον τοῦ ἐξόχου γλύ-
πτου εἰς κατεργασίαν αὐτῶν· παρετήρησαν
τὸν ναὸν, τοὺς κήπους, τὰ ἀνάκτορα καὶ τέ-
λος εἰσῆλθον εἰς τὸ Πάπα Σύστου πα-
ρεκκλήσιον.

•**Η** ἡμέρα ἔκλιγε καὶ ὁ Πάπας στὰς ἐν

τῷ μέσῳ τοῦ εὐρυχώρου ἐκείνου Πάρεκ-
κλησίου ὑψώσει τὴν γεῖρα πρὸς τὸν θόλον
εἰπών: Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ θείου μου
τὸ ὥραῖον τοῦτο μνημέτον ἔμενεν ἐν μέ-
ρει ἀτελὲς βουλομαι ὅπως οἱ μεταγενέ-
στεροι εἴπωσιν· Ἰούλιος ὁ Β'. συνετέλεσεν
ὅτι Ξύστος ὁ Δ'. ἤρχισε, καὶ ἵδοι τὸ ἔρ-
γον ὅπερ σοι ἀνατίθημι. —Σὺ ἔσῃ ταύτο-
χρόνως ὁ ζωγράφος καὶ ὁ ἀρχιτέκτων· σὺ
θέλεις ἐπικοινωνεῖς αὐτῷ τοιχογραφίαις καὶ
ἀγάλμασι μέχρι τοῦδε ηὕνθια σου ἀν-
εφάνη υπὸ μίαν ἐποψίην ἀλλὰ ὅταν ἴδῃ τις
τοῦ Παρεκκλησίου τούτου τὸν θόλον θὰ ἀνα-
χράξῃ ὁ Μ. Ἀγγελός οὐ μόνον τῇ γλυ-
πτικῇ ἀλλὰ καὶ τῇ ζωγραφικῇ πάντας ὑπερ-
έσχε.

Ο ζωγράφος ήτενισε τὸν Πάπαν σπώες ἐννοήσῃ ἐαν ἀληθῶς διελέγετο καὶ βεβαιωθεῖς περὶ τούτου ἀπήντησεν· ἐγὼ ἐπιτηδίσω τὴν γλυπτικὴν καὶ οὐδέποτε ἔλαθον ἀνὰ χειρας τὴν γραφῖδα. Ἀληθές ἔστι ὅτι ἰχνογράφασσα πρωτόγραφον διὰ τὴν αἰθουσα τῆς Βουλῆς ἐν Φλωρεντίᾳ, ἀλλ᾽ οὗτος ἀποέντως πρότυπον. Θέλετε ἵνα εἰς τὴν ἡλικίαν μου ἐπιτηδεύσω ἀλληγ. τέχνην.—Τό δεῖπον, σὺ πρέπει νὰ ὑπακούσῃς—Καὶ ἐγὼ ἀπαντῶ ὅτι η Γ'. Α. δὲν ἐσυλλογίσθη περὶ τούτου αὐτῇ εἶναι παγὶς ἡνὶ μοὶ ὑπέτεινον οἱ ἀντίπαλοι· ἐὰν ἀποποιοῦμαι, ἀπομένω ἄνευ ἐργασίας καὶ ἐκπέμπω τῆς Υμετέρας εὐνοίας· εἴην συναινῶ ἀφεύκτως θὰ ἀποτύων ἀνατίμανον ἔργον ἀπάθον τῆς ικανότητος μου καὶ θὰ ἀπόλεσω τὴν φήμην ἡνὶ ἀπέκτηθε διὰ τῆς τέχνης μου· οὐχ' ήττον ὅμως θὰ ὑπομείνω τὴν ὑμετέραν ἀγανάκτησιν μᾶλλον· οὐδὲν οὐ νὰ ἐκτεθῶ εἰς βέβαιον ὅνειδος. Ἀναγνῶρῶ εἰς Φλωρεντίαν.—Ο Ποντίφηξ οὐ διῶν αὐτῷ ἀπάντησιν ἀπῆλθεν, ἐν ᾧ μυρίοις αἰσπιστοῖς διαλογισμοὶ ἀλωνικῶν εἰς τὸν νοῦν τοῦ Μ. Ἀγγέλου. Τίς δύναται νὰ φαντασθῇ τὴν κατάστασιν τῆς ψυχῆς του; Ή ιστορία δὲν παρέχει ήμιν παράδειγμα δύοις βασάνου· πλὴν ὑπερανθρώπου δυγάμεως ἀξιωθεὶς, ὑπὸ τοῦ κτυπήματος δὲν κατεβλήθη. Ιδεῖς ἀνθρωπος δύτις ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ ἐπλασε τεσσαράκοντα ἀνδρούς· δύτις διὰ μόνης της φυργηλατήσεως δύναται νὰ δώσῃ αὐτοῖς τὴν ὑπαρξίαν καὶ νομίκων ἡδη φθάσασα τὴν στιγμὴν τοῦ ἔργου· καὶ δύμως αὐτὸς οὗτος αἰγνης ὁφείλει νὰ μεταβάλῃ πρόθετιν, σχεδόν καὶ

μέσα νὰ ἀνακαλέσῃ τὸ βασίλειον τῶν σκιῶν
καὶ γρωμάτων, καὶ ἐν διαστήματι μιᾶς
γυντός νὰ ἐπεδοθῇ εἰς ἄλλην τέγνην.

Οποῖος ἀπέιρος ἄγρω! Οὐτέδεστί ὁ λαμπρότερος Ήριαμβος τῆς ἀνθρωπίνου θελήσεως. Ό Πάπας ἐπανήλθε τῇ ύστεραι πρὸς τὸν τεχνίτην καὶ εὗρεν αὐτὸν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν εἰς ἣν εἶχεν αὐτὸν ἀφῆσει τὴν χειραλήν κεκλιμένην πόρος τὴν γῆν ἀκίνητος περιέστησε σκυθρωπὸς τὸ βλέμμα καὶ ἐφαίνετο βεβουθισμένος εἰς βαθεῖαν μελέτην αἱ μανίαι ταύτης τῆς μακρᾶς νυκτὸς εἶχον ἀφῆσει τὰ ἵγνη αὐτῶν ἐπὶ τῶν μεμραμένων παρειών του, καὶ ἐπὶ τῶν βεβαρυμένων ὁσθαλμῶν του, ἀλλὰ τὸ τῆς εὑφίσιας πῦρ ἡκτινούσολει ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ.

Καλῶς, τῷ λέγει ὁ Πάπας. Ο Μ. "Αγγελος ἀπεκρίθη, θὰ ἐνεργήσω σον ἐπιθυμεῖτε.—Ἐγώ, ἀπήγνησεν ὁ Πάπας, δὲν ἀμφέβαλλον περὶ τούτου. Πίστευσόν μοι, φίλε, οἱ ἔχθροι σου ἐνόμιζον ὅτι θήελον σοι ἐπιφέρει βλάβην, καὶ ἀπ' ἐναντίας σοι παρεσκεύασαν νέον θρίαμβον. Ο Βραμάντης θέλει ἀνιδρύσει τὸ πῆγμα—ἐν ᾧ φθονερὸς οὗτος ἀρχιτέκτων εἰχε συμβουλεύειται ἵνα αἱ τοιχογραφίαι διαιρεθῶσι μεταξὺ τοῦ Μ. Ἀγγέλου καὶ τοῦ Ραφαὴλ, ὅπερ ὁ Πάπας ἤρνθη)—Εἰς τὸν Βραμάντην λοιπὸν ἀνετέθη ἡ προμήθειος τῆς ἀναγκαῖας ἔκλεισις διὰ τὸ πῆγμα, οὐ τινος ἰδρυθέντος ὁ Μ. Ἀγγελος ἐκλείσθη εἰς τὸ Ηαρεκκλήσιον κυριεύμενος ὑπὸ ἀγανακτήσεως καὶ καταφλεγόμενος ὑπὸ τῆς δόξης μη θέλων νὰ τὸν οὐδένα. Συντελέσας τὰ πάντα, ὁ δρμητικὸς τεχνίτης ἐνεγκέιρισε τὴν σικηγαρίαν, καὶ ἤθέλησεν ὅπως ὁ ἀσπόνδιος ἔχθρος του Giuliano di S. Gallo προσδιορίσῃ τὴν ἀμοιβὴν. Καὶ πρώτην ἤδη φοράν ἡ δικαιοσύνη ὑπερίσχυσε τοῦ φθόνου προτείνας 15,000 δουκάτων. Τὴν ἐπαύριο μετεπέμψατο ἐκ Φλωρεντίας Giacomo di Sandro, Angiolo di Donino Granacci καὶ τοὺς περιφημοτέρους τοιχογράφους τοῦ πατρικοῦ, καμεν αὐτοὺς νὰ ἀναβῶσιν ἐπὶ τοῦ ἱερῶν ματος καὶ νὰ ἐργασθῶσιν ἐπὶ τινα γρόνῳ πλήσιον του· δύο ἡ τρεῖς ὥραι ἡ ἥρκη σαν εἰς ἔκμανθησιν τῆς ζωγραφίας ἔδωκεν αὐτοῖς μεγιστην ἀμοιβὴν, ἔξηλεψι τὰ δοκίμια αὐτῶν καὶ ἀνέλαβε τὸ μέγεθος.

Ἄγειον οὐδεμίας ἐπικουρίας ἐσθέννυε τὴν

τίτανον, ήληθε τὰ χρώματα, καὶ ἀδύ-
νατόν ἐστι νὰ ἔκφράσῃ τις τὴν καρπερίαν
ἀυτοῦ δῆπες ὑπερικήση τὰς μικρὰς δυσκο-
λίας τέχνης νέας πρὸς αὐτόν· ἐνίοτες μικρά
ποσότης ὅματος, στρωσίς λεπτοτέρα ἡ πι-
κνοτέρα ἔδιδεν εὐρώτα ἡ κατέρριψε τὰς
ζωγραφίας ἥδη ἔτοιμους.¹ Η εὐφυΐα ὁμώς
δύναται νὰ νικήσῃ τὰ μικρά ὡς καὶ τὰ
μεγάλα προσκύμματα.² Ἡδη ἡ τίτανος καὶ
τὰ χρώματα ὑπήκοον εἰς τὸν ὑπέρτατον
τεχνίτην ὡςπερ ὁ μάρμαρος καὶ ὁ ὄρυ-
χαλίος ὑποδουλωθείσης τῆς ὅλης, οὐδὲν
ἄλλο τῷ ἀπέμεινεν ἢ νὰ ἔξεικονίσῃ τὴν με-
γάλην αὐτοῦ βιβλικήν, ἐποποίειν ἐν μιᾷ μό-
νῃ νυκτὶ συλληφθείσην.³ Ή σκέψις τοῦ Δάν-
το, θείου ποιητοῦ, ὑπὸ ἀλλήλην μορφὴν ἐν-
σφρωθεῖσα, οὕτως εἰπεῖν, ὑπὸ τοῦ ἀρ-
ιστοῦ τεχνίτου, ἔξτυλιστετο εἰς τὴν ζωγρα-
φίαν.⁴ Ισον ὑψός κατὰ τὸ ὑφος, ἵση ρο-
πή πρὸς τὴν ἐνότητα! Ἀμφότεροι συμπερι-
έλαθον εἰς τὸ μέγα ἔργον αὐτῶν ἀπασαν
τὴν κτίσιν καὶ πάντας τοὺς αἰῶνας, ἀπὸ
τῆς τῶν Ἀγγέλων πτώσεως μέχρι τῆς ἐ-
σχάτης κρίσεως. Δὲν θέλω πειργάψει τὸ
ποίημα τοῦ Μ. Ἀγγέλου πρὸς τοὺς μὴ
ἰδόντας αὐτὸν, καθὼς δὲν θέλω εἰσηγηθεῖ
τὴν τοῦ Δάντου ἐποποίειν πρὸς τοὺς μὴ
ἐννοηταντας αὐτήν· τούθ' ὥσπερ θὰ ἦτο ὁ-
μιλῶν περὶ μουσικῆς τοῖς κωφοῖς καὶ τοῖς
τυφλοῖς περὶ χρωμάτων.⁵ Οἱ Βωναρόττης
εἶχεν ἥδη δαπανήσει εἰκοσι μῆνες εἰς τὸ
γιγαντιαῖον ἔργον του. Καθ'⁶ ἡ ήμέραν
κατέβη τοῦ πήγματος, οἱ ὀφθαλμοί του
εἰγχνούσασθαι τοσοῦτον συνηθείση νὰ ἐνατενίω-
σαι, πρὸς τὰ ἀνώ ὡς δὲν ἥδυνατο πλέ-
ον νὰ τοὺς στρέψῃ κατὰ γῆς.⁷ Ἀλγεινὸν
σύμβολον τῆς εὐφυΐας ἦτις ἐπὶ τινὰ χρό-
νον, ἐν τοῖς οὐρανίοις διαστήμασι διαμει-
νασσα, ἀναγκάζεται νὰ καταβῇ ἐκ νέου εἰς τὸν
τοῦ οὐρανού, ἀληθῆ τῆς Βαβύλωνος ἔκοπται.
Ἐν τῷ μέσῳ παντοιεδῶν βασάνων ἐξ
ῳχατεῖδην ὁ τεχνίτης ἐν τῇ σκληρά-
ται τῇ δοκιμῇ δὲν πρέπει νὰ παραλείψωσι
τὰς ἀνυπομονησίας, τὰς ἐνοχλήσεις καὶ
τὰς τῶν ἀλλων ἀπειλάς.⁸ Ημέραν τινὰ κα-
τεκρίθη ὅτι μετρίαν χρῆσιν ἐποιήσατο ζω-
ηρῶν χρωμάτων καὶ ὅτι ἐφαίνετο στέρη-
σις κοσμημάτων. Οἱ Βωναρόττης ἀπήντη-
σε· Ἐκεῖνοι οὓς ἐγώ ἀπεικόνισα δὲν ἔφερον
χρυσὸν οὐδὲ ἀργυρὸν· ἡσαν ἄγιοι ὅληγα
ροῦντες τοῦ πολύτου καὶ τῆς πενίας ἐφαστα-

— Τὸ γνωρίζω, ἀπήντησεν ἡ Κυρία, ἀλλ᾽ ἐμὲ
Οὐ μοὶ κάλες τὴν χρήμα, διέτι δὲν δύναμαι νὰ
ἔχω πιστεύθη εἰς ἀλλές τὴν ἐργασίαν ταῦτην, εἰ-
ναι δύσκολος ὁ; Θέλεις, αὐτὰ τὰ φύλλα ἐδώ, διὰ
νὰ κεντηθῶν κατὰ τὸ σχέδιον, χρειάζονται χει-
ρες ὡς αἱ ίδιαι σου.

Εἰς τοιούτον θερμὸν ἔφθισεν ἡ φύμη της.
«Η μέχρι τῆς χθὲς πτωχὴ ἐκεῖδίζει τόσα, σα-
ούδε ὥνειρούντη καὶ διὰ τὸ κερδίζη ποτὲ διὰ μό-
νης τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ κόπου της;

Ἐκδύσμης διὰ νέων ἐπίτιλων τὰ ἐξημαθήντα
μικρὰ τῆς οἰκίας των δωμάτια, ἐνέδυσε καὶ ἑν-
τάν καὶ τὴν μητέρα της, διαχρήσισε δὲ καὶ ἐκ
τῶν μαθητῶν της πλουσιοπερχόμενος ἡλέει τὸ;
δυστυχεῖς γειτονάς της;

— Ήτο διδάχαιμαν διὰ ίδερπος καὶ αἴματος ἀπο-
κτησάστη τὴν εὐτύχειαν αὐτῆς ταῦτην.

‘Αλλ’ ἂν καὶ τοσούτον ἀδρός ἀπέκτησε τὴν εὐ-
τυχίαν οὐχ ἡτονὴ ἀστετος καὶ ταχύπετρος αὐ-
τὴν; ὅχι μόνον ἐγκατέλιπεν αὐτὴν ἀλλὰ καὶ
ἐγένετο ἀφροδή νέας δυτυχίας;

Αἱ ἄγρυπταις ή προσοτεία, ή κούρσας, ή ζη-
λος καὶ η φλοιοτικά τῶν νὰ πρωτίδην ἐγκαίριας
καὶ τελείως τὰς ἐργασίας της; εξήντησεν τὰς ὀ-
λιγικας καὶ ἀσθενειας αὐτῆς δυνάμεις; διότε ἐνδι-
στύκαιται οἱ λίγων μηρῶν κατέστη σιγήν ψυχῆς καὶ
μελαγχολία;

— Η δύστηνος μητήρ ἡτις ἔβλεπε τὴν οὐστεύ-
λη ταύτην καὶ ἡτις ἵνας ἵνως προσήθυνετο δυ-
τυχήματα, συγχόνατα τῇ ἔλεγε. Οὐνάς νέονδος

— Μη ἐργασθῆ; σήμερον Ἐλένη μέν, θεούγοντη-
σες πολὺ, ἐπειτα δέν εἶναι καρδιοῦθυνανθή;

— Όχι μητέρω μου ἀπήντη τὴν οὐστήν τοτεῖτο νὰ
εὐχαριστήσω τὰς πελεκτρίδας μουσικῶν δινομέων τὰ-
χάνα διὰ παντός.

Ω. Μήτερ! Μήτερ! Νηπόργει τιμαλφέστερον
καὶ ἀγάπωτον Σωῦ ἐν τῷ κόσμῳ;

μέρος ἐκεῖνο τοῦ σώματος ἦτο ἐξωδημάτων καὶ
ἐρυθρῶν, παρουσιάζειν δὲ ὅλη τὰ φαινόμενα τῆς
φλεγμονῆς· ἡγέρθη οὐχ ἡτον τῆς κλίνης της,
ἀλλὰ μόλις ἐπέτησεν ἐπὶ τοῦ ἐδρόφου; ἡτούκην το-
σούτον τοὺς πόνους ὥστε ἡναγκασθεῖν νὰ ἐπικα-
λεσθῇ τὴν θηρίεσσαν τῆς μητρός της ἵνα φύσῃ
μετὰ τούς; εἰς τὴν θίσιον ἐνθάδευθη καὶ εἰργάζετο
Περὶ τὴν 4ην μ. μ. ἡ δύσμερος μητῆρ φοβούθειται πολὺ προσεκάλεσε τὸν ιατρὸν δύσις δι-
ώρισεν αὐτῇ τὰ κατάλληλα πρὸς θεραπείαν φάρ-
μακα.

Μετὰ τινας ἡμέρας ἐκτοπεῖται ἡ Ελένη δὲν εἰρ-
γάζει πλέον. Αἱ συνφροσιὲς δύοιαζονται τὰ πρό-
βατα τοῦ παιμανίου ἥτινας ἀκολουθοῦσιν. ἀλληλα-
μετὰ τὴν ἀσθενειαν ἐπῆλθεν ἡ χρηματικὴ στέρη-
σις, τὸ μικρὸν λογοτεκίνων περίσσευμα τοῦ ἐρ-
γασίων της ἐγκατέληπθεν πεπιλαταί τινας ἐν τῶν νεα-
ποκτηνότων ἐπωλήθησαν.

Αἱ πελετρισι, οἱ γείτονες, αἱ φίλαι ἐγκατέλει-
ψκαν αὐτὴν, ὁ ιατρὸς μὴ πληρωμόμενος ἐκώφευεν
εἰς τὰς μητρικὰς προσκλήσεις, η μαλλον ὑπέ-
σχοτο νὰ τὰς ἐπισκεφθῇ, ἀλλὰ τὸ ἐλημονός.

Παρθένοι μηνες πολλοὶ, τὸ νόσοσταν μηδὲν ὑπο-
βληθὲν εἰς τακτικὴν θεραπείαν μετεβλήθη τοῖς
χρόνιον ἔλλος; Ἡ πλήνης λαρής καὶ νεότητος· Ἐν-
δέξιην κατέστη σκελετώδης, αἱ ἀδειαι φίγειρες καὶ
αἱ τῷ ώρᾳ αὐτῆς διαφανῆς καὶ χλωμάς, οἱ φρεσοὶ
αὐτοῦ μέλανες; οἱ θυμαλοὶ της ἐκτινάχουν, ὁ δὲ
θυντηθόρος αὐτοῦ—οἱ πόνοι προύσενης νέον
ἔλλος εἰς τὴν πανθέον καρδίαν αὐτῆς; Ἡ κόρη
καὶ οὐρανοῦ τὴν Μητέρα καὶ η Μητροῦ ἐρθίετο
νοσοτορεγκτὴν κόρην της μαρκινόμενη· Ἡ δύστη-
νος Μήτρη τότε, ἡναγκασθεῖν νὰ τείνῃ τὴν χειρῶν
εἰς τὴν γέληροστηνότητα!

— Ο Μήτερ! Μήτερ! Νηπόργει τιμαλφέστερον
καὶ ἀγάπωτον Σωῦ ἐν τῷ κόσμῳ;

Ογκιν ἐμ̄ τότε.

IV

— Συγκρίνουσιν ἐν τῷ κόσμῳ παραδοσιαὶ πολλαὶ
τὴν συγγάνειας μετὰ ταῖς φέρει τὴν ταξιν ὡς μείζων
μεταφράζειν εὖτεγκρηγ. Βέροιας αὐτὸς εἰδὼν ποτὲ
συνθωπόν τινας ζητούντας παπαλεόδοταν χυστὴν
θελανδρίαν τοῦ λακυδέστου τοῦ καὶ ἀνευρόντα πο-
νητικούν δακτύλουν ἐρατεγκαπλάσιας ἀλλας;

— Παράρουσι περιστάσεις, γεγονότα, συμπτώσεις
τινές, ἐν αἷς καὶ διαμέλλονται διαβλέπει
τὴν ισχὺν τῆς θείας; Προνοίτες, Γραϊτί τις συνε-
θούλευτε τὴν δύσμερον μητέρα νὰ κατέηται ἐμ-
πειρικῶν τινας ιατρὸν διαμένοντα τοῦ εἰς Ἀγίας
καὶ θαυμασίως θεραπεύοντα τὰ τυιούτου εἰδους
νοσήματα· η δύστηνος μητήρ ἡτις εἰλεῖς ηδη συ-
νητάσσεις τὴν πεποιηθήσαν στοιχείοις εἰς τὴν οἰκίαν
εἰσίντων ἀνίκανοι, διότι δὲν ἐθεραπεύεται τὴν κόρην
ναπτῆς ὡς διὰ μαγείας ἐσπεύσεις μετὰ γαρδα-

καὶ ἐκάλεσε τὸν περίφημον ἐμπειρικὸν εἰς τὸν
πενιχρὸν οἰκόν της.

Καὶ ὅντως μετὰ μίαν ὥραν ἀκριβῶς ὁ θαυμα-
τουργὸς ψευδοσκαληπτεῖδης ψυχῆς ὡς ἀλλος· Α-
ρεταῖος ἐμέλετα οὐπερβανούσης τὰ δριταὶ τῆς ἀν-
θρωπίνης δυνάμεις. Εἰς τὴν ίδεαν ὀρέλεις ἡ
ἀνθρωπότης τοὺς μαρτυρᾶς καὶ τοὺς οὐρανούς πάντας
αιώνων, εἰς τὴν ίδεαν ἀνήκει ὁ θεῖμος πάστης
ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς προσόδου, η ίδεα μεγαλύ-
νει τὴν ἐλπίδην καὶ ἐμπνέει τὸ θάρρος δύταν αὐ-
την ἐκείψη τὰ πάντα θὰ περιλύσσειν η δὲ ψυ-
χὴ θὰ ἐπιτρέψῃ.

— Η μήτηρ ἀπέντατη του καθημένη παρηκολού-
θει τὰ διέλευσαν αὐτοῦ ἐναγωνίως προσπαθοῦσα
εἰς αὐτὸν μαντεύση τοὺς δικλογισμοὺς του.
Μετὰ δραματινού εξέτασιν στορχίς πόρος τὴν
κόρην δὲ δοκιμάζει· μὴ φοβεῖται, τῇ εἰπε, θε
θρησκευτικούς; Τας μητρός τὰ διέλευσαν ἐνεπλήθησαν
δακρύων;

— Ο σορός ζενός μόλις μετεῖνει τὴν ἀλληλη-
ψην αἰθουσαν τὴν πλητειαστρεν τῆς αἰλιμακος, ἔ-
στην αἴρηνες ἐνώπιον τῆς παραλούθουσας αὐ-
τὸν μητρός καὶ εἴπεν·

— Αἴκουσε, χωρά Μάννα, η πληγὴ τῆς κόρης
ου είναι διέρει πληγὴ, ἀρπός το κακό καὶ πι-
ραπτογώρηση μὲ δότανα καὶ μὲ νερά, τώρα πλιά
είναι διάδυνταν νὰ θεραπευθῇ.

— Αἱ λαιπόν, ηρώτησεν η μητήρ ἐναγωνίας.
— Τὸ μόνον ιατρικὸν ποῦ ἡμεροποιεῖ νὰ
θεραπεύεται διάδυντο τὸ παιδί; Εἰτανεις την κλίνην
της περιμενούσης θεραπευτικούς; Αἴρεις, την ἐπανα-
τίσησην πού παραπλέονται;

— Δύστολον; ἐπανέλαβεν ἡ μητήρ, όχι πές μου
το, γιατρές, πές μου το καὶ ἐν εἰς τὰ δριταὶ τὸν
αρρώστον της δηρει λαβούσιν εἰς τὰς αἵματος
διάδυντας διάδυντας τοι πατεῖν μου.

— Αἴλλα δὲν είναι εὔκολον κατέλυγχη.

— Η μητήρ ἐγνυπέτητο πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ κα-
κού της διάδυντας καὶ τὴν ὁγκότητα τοῦ θανάτου ἐπὶ

τοῦ πατούσων πού της διάδυντας καὶ ἀργής σπαρα-
κτής εἰσάγειν κατέλυγχη.

— Η μητήρ εἰσαντληθεῖσα διάδυντης της παραχή-
πης, οὐδέποτε γενναίας, τοι μεγέθους τῆς πρεξεως ἡ ἐ-
δύνατον της πού της διάδυντας καὶ τὴν κόρην

διάδυντας καὶ τὴν ὁγκότητα τοῦ θανάτου ἐπὶ

τοῦ πατούσων πού της διάδυντας καὶ κάρπης σπαρα-
κτής εἰσάγειν κατέλυγχη.

— Η μητήρ εἰσαντληθεῖσα διάδυντης της παραχή-
πης, τοι μεγέθους τῆς πρεξεως ἡ ἐ-
δύνατον της πού της διάδυντας καὶ τὴν κόρην

διάδυντας καὶ τὴν ὁγκότητα τοῦ θανάτου ἐπὶ

τοῦ πατούσων πού της διάδυντας καὶ τὴν κόρην

διάδυντας καὶ τὴν κ

μετὰ δικαίου θυματσουμὸν ἀνέγραψε τὸ γεγονός
καὶ ἐσύντησε τὴν μάρτυρα μητέρα εἰς τὴν φι-
λανθρωπίαν καὶ τὴν Ιατρικὴν ἐπιστήμην, καὶ ἡ φι-
λανθρωπία ἐπένειε καὶ περιτάχειν εἰς αὐτὰς ἔρθε-
καί πλούσια τὰ μέσα, ἢ ὃ δὲ φιλανθρώπος τοῦ
Ἀσκητικοῦ ἐπίσταται ἔθερζάπινος μετὰ παραδειγ-
ματικοῦ ζῆλου ἀμυντέας.

VII

^Ω κοινωνία, ἔως πότε λοιπὸν θὰ εἰσῇ τοικύτη
ώστε νὰ πειμένῃς τὴν ἑσχάτην στιγμὴν τὸ τε-
λευταῖον ψυχοφράγμα τῶν πασχόντων τέκνων
σου ἵνα παράσχῃς εἰς αὐτὰ τὴν ἐπιβαλλομένην
ευήθειαν;

Ζάκυνθος 1886 Δ. ΗΛΙΑΚΟΠΟΥΔΟΣ.

Д. ХІОТОУ

‘Ιστορική ἔποψις περὶ σεισμῶν ἐν Ἑλλάδῃ
καὶ ιδίως ἐν Ζαχύνθῳ

Κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην (Μετεωρολογικῶν Βιβλίου)
οἱ ισχυρότατοι τῶν σεισμῶν γίνονται περὶ τάπιαν,
ὅπου ἡ θάλασσα ρωδῷς καὶ ἡ γῆ χωρίσθεται, νότιοι
περὶ Ἑλλήσποντον, καὶ ἡ περὶ Ἀχαϊῶν καθεύδεται
αν καὶ ἡ τῆς Εὐρώπης. Ἰστορικοὶ ἀρχαῖοι πεισθεῖσθαι
ὡς καὶ γεωγράφοι καὶ γεωλόγοι διέμενον εἰπεῖσθαι
πόλλους σεισμούς γενομένους ἐν Ἐλλάδι· αὐτοῦ διότι
ὁ Καλαποτίνης, ὡς μηνησούνει, διὰ ταῦτα οὐδὲν
γείται τοὺς ἐν Ἐλλάδι. Κατὰ ταῦτα πολλαὶ φύσεις
νοσθὶ Φωκίδης, Ἀχαΐας ὡς καὶ ἡ γεωγράφη Ήλίας, πεισθεῖσθαι
παρηκατιοῦσας Μεσσηνίαν. Αἴτιοι δὲ οἱ Μακεδόνες ἐστίν
σθν τόσον, ὥστε αἱ τοῦ Ταύρουτον πόλεις ταῖς
ράγησαν. Οἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ μέγας Λαστρίτοις Αἰδη, πει-
τέσσεν, καὶ κτίρια, τείχη, θύρωμάτα λαζήλατα πά-
πιλωνες κατεστράψαν. Ἀμικανοῦ δὲ ἀλεύρωμάλινος
(XXI 10) καὶ Ζώσιος (Α') μηνησούστοις τὴν μέρην
σεισμού μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Αἰτοκαταροφού οὐκέπε-
τικον Α'. Στοιχ. κατεκλύσατο ηπειρογενές Πλεο-
πόννησον μετὰ τῆς ἄλλης Ἐλλάδος· οἱ πεισθεῖσθαι
δὲ λέγουσιν τῇ 21 Ιουλίῳ 365 π.Χ. Χιονό-
μεγαλείτερον μέρος τοῦ Ρωμαϊκοῦ κόστρου οιδεῖσθαι.
Τὸ ἀποτέλεσμα μετεδόθη καὶ εἰς τὰ οὖτα τοῦ
παράλιον τῆς Μεσσηνίας, ἀποσηρθέντων στρατιώντων;
τὴν ζηρὴν, συνέμιξαν μετὰ τοῦ πυθμένος τῆς θε-
λήσσης; Εργάσαντος ιψύθες ἐπὶ τῆς γῆς ποιοῦσι
μένες τῆς θαλάσσης, ὥστε συνελάμβανον αὐτούς πάντα τὴν
χειρα. Μεγάλα πλοιαὶ ἐπέμεναν γυμνέας εἰς τὴν ζηρὴν
τῆς θαλάσσης. Αἴρην δὲ ἐπειδὴ ἐπικυνθόνων τοῦ παρα-
λίου

τὰ μὲ σφρδήν ταλλέρουαν, κατεπόντισαν τὰ πάντα, καὶ κατέπινχαν ζημιώδες τους κατοικοῦντας εἰς τὰ παράλια καὶ θαλάσσιας Δαλματίας, Ἑλλάδος, Σικελίας καὶ Αίγυπτου, ὡς ίστορεῖ οἱ Γέρων (Τόμ. 3 σ. 171). Οἱ δὲ σύγχρονοι τοῦ σεισμοῦ Μαρκελλίνος λέγει, ὅτι μὲ τοὺς ίδιους του ὄφθαλμούς εἶδεν ἐν Μεθώνῃ τῆς Πελοποννήσου σκελετὸν νῦν, ἃτις διὰ σήψεως αὐτῆς ἐφανέρωσε τὴν ἀρχαιότητα τοῦ ναυαγίου. Ή ἐκελτοῖς ή Ἀνατολίκοι διέταξεν ἑρτάς νηστείας καὶ λιτανείας διὰ σεισμούς; συμβάντας, ἢ Κονσταντινουπόλει καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Βυζαντίου Ἀυτοκρατορίᾳ; Τούτους διαμνημονεύουσιν οἱ Βυζαντινοὶ ιστορικοὶ μέχρι τοῦ τελευταίου αὐτῶν Μιχαὴλ Δούκα καὶ Φραντζῆ. Οὐχὶ ἡττον δὲ Κορονέλιος ὁ κοσμογράφος τῆς Βενετικῆς πολιτείας ἐποίησεν τὴν πρώτην σεισμολογίαν περὶ τὸν 1ο. αἰώνα, οἱ δὲ Πορκάκης ἐν τῷ συγγραμματίῳ, αἱ νῆσοι αἱ διασπορότεραι καὶ ἡ Βενετικὴ τυπογραφία καταλέγουσαι τοὺς γενούμενους κατὰ στρέματα καὶ νησιώδεα Ἐλλάδα, Αύτά δὲ ἡ τὰ ἀρχαιοτυλακεῖα τῶν Ἰονίων νήσων διασπορῶνται τὰ ἀρχαίραφα, μὲ τὰ ἔποις ἀπητητό οὐ ποτὲ ἔγγραφων. Κιβερνήσπειν θοιήσατε καὶ ἐπιδιορθώσεις τῶν κατεστραφέντων χωρῶν ἐν τῇ Βενετικῇ Ἀνατολῇ. — Ή νῦν; Σακούνθου διὰ τὰ πολλὰ ὄργυματα τὰς ἀσφυκτισμένες, θειαράδεις καὶ ἀνθρακούχους ὅλας τοῦ ἀδελφους τριποσιγκαταριθμεῖται ὑπὸ τῶν γεωλγῶν μὲ τῷ Ηλικανούμα; ή Ἡ Ήφαιστώδεις. Λέγουν δὲ ὁ φιλοτυποφόρος Καντίτος καὶ ὁ γεωλόγος Βοῦχος ὅτι αἱ πλείστες νῆσοι τῆς Ἐλλάδος καὶ αἱ δυτικαὶ καὶ μεσημεριναὶ καθαραὶ καθετές, ὑπόκεινται εἰς σεισμούς ὑποθαλασσούς ἀσφυκτισμόν ἔκρηξεν. Τὰ στρώματα τῆς ἀπορρίφατο μετανύσσου τοῦτο, καὶ αἱ εἰς τὰ ἐνδότερα κηρύκαιαι ἐνέργειαι συντελοῦσι ταῖς ψυκτικώφους θεάς καὶ τὰς θεωρεῖς ἐξατμίσεις. Πολλάκις κατεκλόνισαν τὰς διαληπτικαὶ δύο χρονί. καὶ, νῆσοις σὲ γενόντειν σεισμούς. Λεισθών, Ιστάνια, Ιταλίας, καὶ ἔξαρέτως οἱ Μικελίτες καὶ Καλαμαρίας, δεινῶς δὲ ἐπειδήν Ζάκυνθος, Κερφαλλίνα, Λευκάς καὶ Ήθων καὶ κυριαρχῷ νῆσος. Θήρας κατέπιεν τούτους τρεμούμενούς. σεισμούς ἀδελφούς κατέπιεν τὸν 1463θέτιν 1470, οὗτος εσείσθησεν τὰ περίκε τῆς Ἐλλάδος, τὸ κείμενον μεντονέον ἐκ τῆς θελάστης αἱ περικ τῶν. Θήραν καλέσμενον νῆσοι τῶν διαβόλων. Καρφέντην καὶ Αύτορητην καὶ ἡ πρὸ διαδίκην χρόνων ἥμαν. τοῦ Εισηρίου. Κατά τῷ 1830 ἱενέδησεν καὶ μετά μῆνας κατέδυσεν μεταξὺ Μάλτας καὶ Σικελίας θραυστώδης νῆσος. Τὴν κατοχὴν αὐτῆς (ἐνθυμοῦμαι) διεριπούσκουν ὁ Βασιλεὺς τῶν δύο Επικελῶν καὶ ἡ Ἀγγλία.

Εν Σακούνῳ ὡς καὶ εἰς ἄλλα μέρη οἱ σεισμοὶ οἱ μὲν αποδεκτοὶ εἰναι τοιμαζομένοι μεταξύ

φιοι, οι δὲ ἐδυνατώτεροι κατὰ συναίσθησιν καὶ ξένοι.¹ Η περιοδεία τῆς ἐπαναλήψεως ἔχει διάστημα χρόνων μεταξύ 25 και 30 τῶν δυνατῶν, η δὲ τῶν κατὰ συναίσθησιν ἀπροσδιώσιτος. Οι ἐν Ζακύνθῳ Κεφαλληνίᾳ καὶ Αευχάλῳ Ἕγχωροις καταστρέφουσι οικοδομήματα, διασχίζουσι θουνά καὶ παράγουσι πολλὰς μεταβολὰς τοῦ ἐδάφους διὰ τὸν ὑπέργειον κλονισμὸν καὶ θιάσιαν περιστροφὴν. Οι κατὰ συναίσθησιν δὲν εἶναι τόσον ἐπιθλαῖται· ή ἐπαίσθητοι ὡς εἰλλὰς χώρας, γενόμενοι. Τὸ ἐναντίον οἱ Ἕγχωροι καὶ σφροδοί αἰσθάνονται εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς σεις μέντης χώρας καὶ δεινὰ ἀποτελέσματα φέρουσιν. Τὰ συμβάκατα αὐτῶν εἰδήκμονες συμπολίτει τοιούτοις ζένοι παρευρεθέντες εἰς τὴν νῆστον Ζακύνθου κατέκειντο τὴν ὥραν διευηγμηνεύεσσαν εἰς συγγραφάς.² Οι Νιζόλη (Νιτσόλη) Αὐτοριάς Πρόξενος ἐν Ζακύνθῳ εὑρεθεὶς κατὰ τὸν σεισμὸν τῶν 1840 πειραράφ αὐτὸν. ‘Ο ιππότης Πεύλος Μερκάτας φυσικού θηματικούς ἐν τῷ ιστορικαπατεπτικῷ σχεδιάσματι μνημονεύει πολλοὺς Ζακύνθιους. Ο δὲ μακαρίτης Διύσιος Βαρθίεας ὁ τὰ πάτρια Ζακύνθου ιστορίας πόλης περὶ σεισμῶν ἔκθεσιν Γαλλιστὶ, ἣν καθιύπειται τῇ σοφῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γαλλίας τιμήματι φυσιολογικῷ. Τὸ πόνημα ἐλάσσονα παινον ἔχοντος καὶ ἀριστείον παρὰ τοῦ Ἰνστιτούτου. Αὐτόπται δὲ ήμεις; γενόμενοι καὶ δοκιμάσαντες τὰ ἀποτελέσματα ὡς ἐν τῆς πολυηγμονούσῃ ἐπιθλίῳ ὡς ἡμῶν, διελάθημεν ἐν τοῖς ιστορικοῖς ἀπογεννητοῖς γεύμασι καὶ κυρίως ἐν τῷ Α'. Τόμω.

Νῦν δὲ διὰ τὸ γενόμενον ἔτη τῷ 1886-ῷ καὶ κύνηθι οὐχὶ ἐπιχώριον, ὃσον ἐγχώριον παναρεθέρι καὶ καταστρεπτικὸν ἐν τῇ δυτικῇ Πελοπόννησῳ Ηλαίδῃ καὶ Μεσσηνίᾳ τῇ 13 Αὔγουστου, ὡρᾳ 11 τούμβη λεπτά τῆς νυκτὸς ἔτους 1886 περιόρχουσθαι τὸ ρυγράφωμεν τὸν ἐν Σαννιθῳ δεινῶν κατὰ διαρρόβησι σμοὺς γενόμεναν· καὶ εἰτα νὰ ἐκθέσωμεν τούτων σεισμολογικὸν κατάχροναν σφρόβτητον, καὶ ποτελέσματα αὐτῶν.

Θυελλάδεις τούτης πάντας πνέοντος καὶ φέτος κοινωνία νέφησιν επιθήτου ὀρίζοντος πριγονίται τοῦ οὐαίσιμον, συμβαίνοντος ἐνίστηται αἰθίξας. Οὐ ἀπὸ εἴναι ξερῆς καὶ ἀκίνητος, ἐνίστηται φέρει δομήν θείου δικρέμνουσαν καὶ μὲν τὸν οὐαίσιμον. Ὑπόκωφοι ξεῖνοι, καὶ υπόγειοι ταραχούνται πρὸς τὰ ἀσφαλτῶδη τοῦ Κηφιοῦ τὰ λοιπὰ φρέστα τῆς πίστης Ζεκκύνθου, ὡς γουσιν καὶ ὁ Ἡρόδοτος καὶ Διόδωρος.

Τοικύται έστιν ἡ κούνοντα ἐπὶ πολλούς μῆνας τοῦ σειρμοῦ τῶν 1886 παρὰ ταῖς κώμαις Λίθου καὶ Κροίου, ὅπερ εἰ διέγειτο οὐδὲν φοβερόν.

τελείων καταστροφήν εἰλιτάνευσαν ἄγιας εἰκόνας καὶ ἐδιηθῆσαν. Τὰ τετράποδα δὲν ἡσυχάζουσι φαίνονται δυσιδιάθετα καὶ ὡς περαπονούμενα καὶ ὀλούλημένα. Οἱ ἀναβρασμοὶ τῆς πιστοποίησαν τὸν Ζακύνθον ἀνέρχονται βιαίωτεροι. Ταραχὴ καὶ χρόνοι ἀκούνονται εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ τὰ ἐνδότερα τῆς γῆς, καὶ εἴδης ἔρχονται οἱ κλονοίσι μετὰ τοῦ νοτοανατολικοῦ τῆς νήσου καὶ στρέφονται πρὸς τὸ δυτικοβορειον. Συστροφαὶ καὶ ἀναστροφαὶ ἀλλεπάλληλοι τοῦ ἑδράρους γίνονται κατὰ τὸ ξουνόν τῆς ἀκροπλέως, διπού αἱ ἐκτινάξεις φαίνονται συγκεντρούμεναι. Τούτου τὴν μεσημβρινὰ ἀποσπαθέντα τῷ 1514 ἐβούλισαν τὸ πλείστον τῆς τότε ἐκεῖ ἐπίκνω πόλεως Φωβίδος καὶ τοῦ φρουρίου, καὶ ἀποσχιζέντα απετέλεσαν τὸ νῦν ξουνόν τοῦ 'Αγίου Ήλιού. Πάλιν ἐκ τῆς διασχίσεως τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ ἀγίου Σώστην στοῦ ἰσχυρατίσθη τὸ ὁμάδυνον νησίδιον τῷ 1633. Λέγει δὲ 'Αθηνάς Κοροβέλιος ἐν τῇ γενικῇ χρονολογίᾳ (σελις 516): «Οἱ σεισμοὶ τῶν 1633 εἰς Χειλί τῆς Ἀμερικῆς ἐξετάνθη τὰς 3 Σεπτεμβρίου εἰς Ἑλλάδα καὶ κυρίως ἐν Ζακύνθῳ. Ἐν αὐτῇ κατεβυθίσθη τὸ ἀκρωτήριον 'Αγίου Σώστην, συντριβόμενα τινὰ ὅρη, ἵνοιχθη πολλαχοῦ ἡ γῆ δικυροθάνητη ἐν Πιτασίῳ καὶ Βερόνῃ, καὶ τὸν Πάσιον, ἀπέπνιλε τοὺς κλονισμούς του εἰς εἰσιθετούσαν τῆς Ἀνατολῆς Κωνσταντινούπολιν. Ἐνεποπτώντες τελευταίον Σεπτεμβρίου 31 τῷ 1633 ἐγκρηγορούσαντες τοιςι μὲν ἐν Ζακύνθῳ καὶ Κεφαλληνοὶ σφραγίστασι, βούλονται ταπετηρικώτατον Κεφαλληνίον 'Ιερούλης Αθηνάτιον ἱγούμενος Συστίων. περιγράψαντες τῷ ἐν Δουγδούνῳ Βαταυών διοικούσην πόλην τούτην πρέπει — «Ἐρχόμενος καββαλάρης γιανᾶς ἐφέσθετον ἀλεξιτονίαν ἀπὸ τοῦ Σείστια εἰς τὸν Εὔπολιν τὸν πλειστεμβρίου αγχόλυτον. ἀντάμα μὲν ἔνα διάστημα, καὶ τοῦ ὑπερπνήντας τὴν Ερύσιν λεγούμενην Κάναλην εἰς τὸν τετέλεσθαι, ἀλλούμεν εἰς τὸ Βεργικόν σταύρωσαρτον διέδησαν. Καὶ βεβάνθησαν εἰς ταῖς πλαγιαῖς. Καὶ εὐρισκόμενοι μεγαλιτικοὶ φοβεροί, διπού ἀπὸ τὸ ξουνόν ἐκρέμονται ποταμοὶ τεράστιοι μεγάλοις μὲν πολλὴν συντριβανούσι, γιγαντεύσαντες, δὲν ἥδυνταινται νῦν περπτάσιοι ἀμπόνοντες τὸν θόρηκαν τῶν πετρατικῶν, σποτούνταις καὶ ζότοις, ἔθεσκαν εἰς ταῖς πλαγιαῖς. Καὶ εὐρισκόμενοι μεγαλιτικοὶ φοβεροί, εἰς τὸ ἄλογον ἐπάνω, μετά διεισάγονται ἀπό ταῖς πέτραις ὃποι ἐγκρημνίζοντο. Καὶ ἀφότις γιγαντεύσαντες, δὲν ἥδυνταινται νῦν περπτάσιοι ἀμπόνοντες τὸν θόρηκαν τῶν πετρατικῶν, σποτούνταις καὶ ζότοις, καὶ διεισάγονται ἀπό ταῖς πέτραις ὃποι ἐγκρημνίζοντο. Καὶ μεταστρεπτικώτεροι δὲ ἔγενοντο οἱ εἰν Κεφαλληνοῦ πόλεις Ιούλιον τοῦ 1766 καὶ 1767 κατὰ τὸν αἰγαίνων καὶ διον.

σια ἐν τῃ πόλει και ἔξοχη και διοις τοις χωρίοις ἀνεστράφησαν ἐκ θεμέλιων. Λέγει ὁ Ιστορικός τῆς Κεφαλληνίας Λοΐζερδος: ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἔτρεμεν ἡ γῆ, ἔχρηστο ἀπορράθειον ἐκ τοῦ πολλῶν διασχισμάτων τῆς γῆς. Πλεῖστοι ἔκειντο νεκροὶ ὑπὸ τὰ ἐρίπια: ἄλλοι ἡμινῆτες ἀνεπετάχθησαν ἐκ τῶν καταπιπτόντων δωμάτων, και ἄλλοι τὰ μέλη ἐκολοθύθησαν και ἐθράυσθησαν. Αἱ οἰκογένειαι ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας δοκίνυσαν ἐν ὑπόκριψι. Κατεπαύθησαν αἱ θελαὶ τελεῖται ἐν τοῖς ναοῖς. Μηδεὶς ἐτύλιψεν νὰ εἰσέρχεται εἰς τὰς διαρραγείτας ἐκκλησίας. Ἐφέροντο οἱ φονεύεταις και οἱ νεκροὶ ἐπὶ ἵπποκράτεων, ἀστάνωτοι και ἐθάπτοντο ἀδικεῖστοι νεκρώσιμους ἀκολουθίας και χρειώδων εἰς τὰ χωράφια ἐπὶ πολλοὺς μήνας. Διεκόπησαν αἱ δικαστικοὶ ἐργασίαι και κατέσταλη ἡ ἐμπορία. Η Βενετικὴ Κυβέρνησις ἐπικράτησεν και ἄλλοι χωρῶν συνέδραμε μὲ συνίδαις, σκηνώματα, τροφάς και χρήματα τοῖς παθοῦσι, και κατέπιεν τὰς παρενθήσεις τῶν φρολόγων ἐπιπολὸν χρόνου. Ἐν δὲ τῷ Χρονικῷ τῆς Ήπειρου ὅτι ὑποστέλλουν ἐδούλευτον ἔργοτα. — Εἰς τὰ 1714 ἡ πολιούχοις 27 ἡμέρα Κυριακῇ ὥρᾳ 6 τῆς ἡμέρας ἔγενεν νεὶς τὰς πολαιάς Πάτρας σεισμός, σύστησεν ἀνέρρευστα τὰ καμπαναρία τῶν ἐκκλησιῶν, τοὺς ναϊδηκούς τεῦχος τῶν ἀπὸ αὐτὰς και μερικὰ παλάτιά των ἀνέρρευσαν πὸ δὲ καὶ οἱ τοῦ Κάστρου Πύργοι ἀνέρρευσαν και ἐπανάτησαν. Κατὰ τὸν σεισμὸν τοῦ ἀρίου Διονυσίου ἐν Ζακύνθῳ ἔθεστον τοὺς τὴν θάλασσαν ἀνέρρευστοὺς τῶν ἀδέσσων εἰς στήλας ὑψηλάς, και ὅτι καθέθεσεν τὴν παραλίαν, ἀπανείλουσα παντεῖλα καταποτεμόν. Κάτιλα τότε κατ' ὅρκον μέρην κατέπιεν κατερροχήν πραγδαία δι' ὅποις τῆς ἡμέρας και νικητεῖς κατέτασσεν οἰκίας, συνεπήρεν εἰς τοὺς γειμάρους τοὺς αἴθρες και γυναικας. Ζῶα κατεπιγράφονται, δάνδροι μὲν ἀνέστησαν σφροδροῦ ἔξεργάθησαν, και ἄγροις ἔξεργαμισθησαν διὰ πλημμύρας. Οἱ φύσις τῶν ἀνθρώπων διέβασεν εἰς τὸ ἐπακρονήν και ἡ μετάνοια ἀκατατύπωτος ἐπέπιπον. Η Ημερόθησην αἱ ἐκκλησίαι κατέστησεν δίνεται τριπλεσσούχοι παιδίσκοι ποτέ μέντοι και κληρόντες. Η μετανάστεια τοῦ ιεροῦ Λεψίδην τοῦ Αγίου Διονυσίου καθ' ὅδον παρακολουθεῖται διὰ τὴν θρογγον κατέστησεν εἰς τὸν ναὸν τῆς Φανερωμένης. Εκεῖ γενάτοντες κλήρος λαός και αὐτοὶ μὲ τυμοδεῖσθαι τὸν προτρόπιον τῆς θεοτεματικῆς τοῦ Ἀγγελικοῦ στρατοῦ ἐδόντο ὑπὲρ διατάσσεως. Λύτος δὲ ὁ ταγματάρχης και διοικητὴς Ζακύνθου Πατρίκιος Ρώτος ἐκβαλλεῖ τὸ ἐπὶ στήλους χρυσὸν μετάλλιον και τὸ σφρόβεσσον εἰς τὸν ἔγκονον τρύπων αφιαπέσθησεν καρπούμενος. Καθιστάτηκεν ἐκτανεύεντας τὸν ιερόν εἰς τὸ στόλιον και ἤδη εἰς ἐκκλησίαν τεῖχος ἐκκλησίαν περιφέρεσσον προσκύνησαν οἱ ερεστικοὶ φίλοι τοῦ θαυματουργοῦ τοῦ Αγίου Διονυσίου, και τὸν 1800 τοῦ ἀρίου Διονυσίου, και τὸν 1840 ὁ οἰκουμένιος 18 τοῦ ἀρίου Δουκᾶς αἱ Βοτίεις παρέκτησαν

θερήσιας ὑπερεπλέσαντας διάτοις ἑκάτοντα τῶν χορηγητῶν ἑνταν η Βασιλίσσα Βικτωρία Α' ἐδωρήσατο ἐκ τοῦ ιδίου ταμείου 1,000 λίρας και ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις 4,000. Και ἄλλα ποσά χιλιάδων συνεισφέρουν φιλεπτανάσιοι Αγγλοι. Διὸ και ἡ εθνικὴ εὐγνωμόνων οἱ εὐεργετήθησαν ἰόνιοι Ἀγγλικοί Βασιλείων και ἰόνιοι Κυβέρνησις.

Οὐχὶ δὲ μόνον κρημίσματα και ὄφρυματα και φόνοι ἀνθρώπων και ζώων εἶναι τὰ ἀποτάλεσματα τῶν σεισμῶν, ἀλλὰ και ἄλλα φυνόμενα τῆς φύσεως συντελοῦνται. Γέραι διασχιζόμεναι ἀναδίδουσι στήλας ἀπομονώθησαν τὴν δύμην. Αἱ ἐπὶ τῶν παραλίων ἀναπτυπούσι θύδραν θαλασσίαν και ἔμμον. Τὸ θύδρα τῆς πιστοφόρας ἀποτελεσμάτου η Στερεάς και νησιώτιδος κατά τὸν σεισμὸν τοῦ Ἀγίου Διονυσίου, διάτοις ἐνέχαλεν εἰς ἀπελπισίαν ἐπαναληφθεῖς μετὰ 8 ἡμέρας κατά τὸ ἐσπέρας τῶν Χριστουγένων, ἀν και μὴ τοσοῦτο σφρόδρομος.

Ἄτυχῶς δὲν ἔχομεν ἔγγραφο σύτε αὐθεντικὸς ἐνδείξεις, δηποτες συμπειριλαβόμενην λεπτομερές εἰς τὸν πίνακα τοῦ: ἐν πόλει και γύρω τις Ἐλλάδος δουλωθείσης καταρεπτικοὺς σεισμοὺς ἀπὸ ἀλώσεως μέχρι ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως 1821. Ἐπὶ Τουρκοκρατίας πόλεις και κώμαι Πελοποννήσου Στερεᾶς και νησιώτιδος κατά τὸν θύδραν θαλασσίαν και ἀσθμαντοι. Οὐδὲν δὲν πάντα οἱ κάτοικοι οὐνακουρίζουνται η Σονιώντας παρὰ τοὺς τόπους της θεραπείας εἰς τὸ πεπρωμένον τὰ πάντα, και ἀπρονόητος ἐπὶ ἀτυχημάτων. Οὔτε διετηροῦντο ἀρχειοφυλακεῖς ώς ἐν Επιπανήσω (ῶν τινὰ διασώζουσιν ἔγγραφα ἐπὶ τῶν 1200) εἰς ὃν θήθεις ἀριώνται ἀκριβεῖς πληροφορίαι. Μόνοι σοφοὶ περιηγηταὶ Σπάνιοι Οὐέλες. Τουρεφόρος, Κατελάνος, Σκαντέρος. Σύνθετος και ἄλλοι εἰς τὰ περιηγητικὰ συγγράμματα εἰς τὴν θάσιτην ταύτην, ἀλλοτίνα συμβάντα κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς φράξεως εἰς ἐπανέληψην ληινικῶν χρών. Πρῶτος δὲ σημειούμενος ὅτι τοῦ ιεροῦ θυραντού μαστικήν τὴν ἔξουσιογνήσιον τούτην ἔχεινται οὐδὲν εἰς τὸ κλέσιον των της παρδίκων μου, ωρεζενεστος ἔκλεισεν εἴκετο τὸ αἰθημά του ὑπερ εἰς ἐμέταν τοῦ μονον ἐνεπιστεύθη, ὑπερ ως εἰς φίλον μοι παρεδίδοκεν ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπιορκήσω, πρέπει μετὰ παρελεστούμενον διὰ τοῦ ιεροῦ θυραντού μοι ἐπίπειρος εἰς πολλούς ἔκεινον διὰ τοῦ της παρδίκων εἰς τὸν προδίδωτον ταύτην της παρηγάτητο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιαντα κατέτησαν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσινα και φρύγιανταν τοὺς, και πολλοὶ ἐφοιεύθησαν. Κατερρεύσαντος θυραντού τοῦ παρατητικού θυραντού σαύτως ἐγένοντα και οἱ εν Κερκύρᾳ 1864 και 1868 διέθετον ἀκρόπολιν μενεύομενον; διὰ τοῦ της ιεροῦ θυραντού της προπικάτατο; ἐν Λευκάδῃ Κεφαλληνίασσι Ζακύνθῳ, δηποτες πολεῖς πράσ

“Χαῖρε φίλτατέ μοι καὶ ἐνθυμοῦ τὰς ώραίς αὐτοῖς ἑσπέρας μαζί.”

Πέτρος

Αὗτη εἶναι ἡ τελευταία σημείωσις τῆς τελευταίας τοῦ Πέτρου πρός με ἐπιστολῆς.

II

Ἐπῆλθεν ἡ τελευταία ἐκ τοῦ σεισμοῦ καταστροφὴ ἐν Φιλιατροῖς. Θύματα ἔθλιπτοντο ὑπὸ τὰ γέρεαί πατῆς γεοδιμήτου ἐκείνης πόλεως, ὑπὸ τοὺς λίθους καὶ τὰς πέτρας ἐκαλύπτοντο μητέρες υἱῶν, καὶ υἱοὶ μητέρων, σφρυγᾶσαι παρθένους, καὶ θάλλοντες γεννική, καὶ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀστεγοὶ ἐπλανώντο οἱ παντὸς ἀστοῦ στερήθεντες πολῖται. Οἱ ἄντειλαις ἥλιος; ὅπερ ἐγίγνεται οὐράνιος φῶς ἐπὶ τῆς εὐδαιμονίους ἐκείνης χώρας, δύσμενος περὶ τὸ τέλος τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ἑτοῖχην εὑργετικώτερον ἔργον του, ἐφάνετο ὑπὸστροφῆν τὸν τικόν εἰσωστας μετανιώντας.

πικρών εἰρωνειάς μειούμενα ὥστε νὰ έλεγε ἀληθινέσσι
δίχευσα φῶ; ἐπὶ τὸν οὐρανοδομόν σας, εὐεργεκτὰ τοὺς
ἡπλωμένους καρπούς σας, αὔριον διέτρεψα θρόνον
ἐρειπίων σας, καὶ θερμανώ τὰ ἐκ μελλοντοῦ στομά-
τος Ἐληνηθόσμενα στήθη σας. Αὐτούντις ἀρρενεῖται ποιη-
περιθέουσα τὸν ἀνέρελον οὐρανοῦντι καὶ κατεστρατοπέδευ-
πλὴν ὅτι ἔγειραν οἱ πόνοι, οἱ μοχθῆται, ἡ πτεροποννίζη,
τὸ μεγαλεῖον τῶν ἐπιγείων ἐν πλειστοῖς πυρετού-
τερολέπους, πό τπαν ἀρπάντις ταῖς μεταβολήσισι τοι-
τρέπεται; Μεταβολήν αἰρούσθι καὶ ποτὸν θεοῦ παρατίθενται;
Ἄλλωντος ἀπροσδικήτος καὶ θεοῦ τοῦ πατέρα τοι-
κτατοις λοιποῖς θα ποτεῖν τοινῆς πατέρων τοινῆς πατέρων
νοντοντούς καὶ γῆγενναντα επὶ εὐστοχοῖς τοινῆς πατέρων
ροτεύκτους οἰκους καὶ σπεντείσεος πατέρων γεννητούς,
καὶ ἐν δικοτήματι ὄλιγων διευθερωτῶν μία τῆς
φύσεως ιδιοτοπία μεταβάλλει πρὸ τοῦ οὐρανοῦ ποτὸν
ἐν πληρεστάτῳ εὐκολίᾳ τὸ πλῆν εἰς κόκκινο καὶ ἔστείται;
Αναπτύσσεται διαπλέτερε, τοινῆς πατέρων τοινῆς πατέρων,
πονεῖ, πάθειει, νοσεῖ, εὐτυχεῖ, μεταστρέφεται τοινῆς πατέρων
λεις καὶ οὐδὲν σέ μεικνεῖ προσδόκησην ποταμούντος ὃν
ἔρειπτα κατεδίσθεισεν οἴκαντας τοινῆς πατέρων τοινῆς πατέρων
κυριεύω πλανήτης; Τὸ γαγκάριον ποτὸν στρατεύεται
καὶ πρακτικώτεροι ἡμῶν ποταμούς ποτείσθιται; Τρίς, λέγουσιν ἐν τῇ διστυγχῇ καθηρίσθι οὐλεύσατος
Κροῖσος ἀνέκραξε Σόλων! Σόλων! ψάλι! οὐ γνωνη-
σθεῖς τῆς ρήσεως τοῦ σοφοῦ νομούστον τοινῆς πατέρων
πρὸ τοῦ τέλους μ ακάροις εἰς τοινῆς πατέρων τοινῆς πατέρων
ποσθίας ἀνεύρισκομενούς ερχομόμενον καὶ σηματίσσεις
τῆς Ισχύος αὐτῆς πραγματοποιούμενην τελετὴν θεοῦ
τῆς καρποῦς; Ἀλλὰ περιπλέκεται τοινῆς πατέρων τοινῆς πατέρων
θυσιῶν οἱ καρποί, καὶ ὑπάρχοντο καρπαστοί οὖσιν τοινῆς

τάσσων ζώντες, ἐν μιχὲ εὐδαίμονι στιγμῇ, ἐν μιχὲ
ώρᾳ ἀγχαλλίσει τὸ πᾶν ληφθονῦμεν! Ἀλλὰ πά-
λιν ἔχει ἐλειπον αἱ εὐτυχίες αὗται στιγμαῖ;

III

Μετὰ τὴν ἐν Φιλιπποῖς καταστροφὴν ἐπειδόμουν
νά μάλισται περὶ τῆς τύχης τοῦ φιλάτατου μοι
Πέτρου. Εὐτυχῶς ἐσχετίσθην μετά τίνος ἐκείνην με-
τὰ τὴν καταστροφὴν ἀλλόθιτος, καὶ τὰ τῆς θεομηνίας
διγενουμένου. Τὸν ἡρώτησα περὶ τοῦ Πέτρου καὶ
ἐκείνου ἄμμα μετέδωκα εἰς τὴν ἀκοήν του τὸ δόνομα
τοῦτο αἵρηντος τεταρχημένους μὲν ἡρώτα «Περὶ τοῦ
μηνηστήρος τῆς Αγίας Αρχαγγέλου μὲν ταῦτας — Ναὶ,
τῷ εἴπον περὶ ἐκείνους». Τῷ ἀπέκρυψα ὅτι ἵπτο
φίλος εἰς ἐμὲ τοιούτος καὶ τῷ εἴπον ὅτι ἀπλῶς ἐπὶ¹
μίαν ἡμέραν τὸν ἐγνώρισα, δῆτας μὴ νομίσεις ὅτι θέ-
λον λυπηθῆ μοι διηγεῖτο ἀσαφῶς; τὰ κατ' αὐτὸν.
Καὶ ἔργετο διηγούμενος.

ΕΝ ΣΦΑΛΜΑ ΓΟΝΕΩΝ ἡ Ο ΕΡΩΣ ΤΙΜΩΡΟΣ

Στιγμαὶ ἀγωνίας

[διήγημα]

(Ορχ προηγ. φυλλ.

«αλλ᾽ ἔτι διετηροῦντο τὰ ἔχη τοῦ ἐναγκαλίσμου τῆς
Φωνῆς· καὶ τοῦ Πέτρου. Τοιαύτη φίλατά μοι ἡ τύχη
τοῦ ἄγαθοῦ Πέτρου.»

“Εμέναν ἐνεδός διακρούστης τῆς διηγήσεως; ταῦτα ήν
ἄνευ σχολῶν παρεδίδω. Ἐνθυμουμένοι τὸς λέξεις τοῦ
φιλάτταντο μοι Πέτρου αἵτινες ἡχοδῖσιν εἰς τὰ ὄτα μου
ὡς λυπηροὶ φύγογεις «Θεοὶ ἀγαπῶ τὴν Φανήν καὶ
ἐάν πρόκειται ταῦτης νὰ χωρὶς σύνδεσμον, θά
ταφώ μετ' ἑκείνην»; Ἀλλά, φεύ! ἐπεκράτησε τὸ
δεινότερον καὶ τὸ φιλημα ἑκίνην ὅπερ ἀντίκλαζεν, τὰ
τεσσάρις ἢ τριφερῶν αἰσθημάτων μειδιάσαστα χείλη,
ὅπερ τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον φίλη μα.

⁹Ἐγ Ζεξύθω 20 Αὔγούστου 1886.

ΓΕΩΡΓ. Α. ΜΑΝΕΣΗΣ

Η ΑΓΝΩΣΤΗΣ

Μπά Αιρενησίου Σολωμού

(ἐκ τοῦ ἴταλικοῦ)

*Sorge nel mistic' orto alla una rosa
Verso l'alba ondeggiante in su lo stello ect..*

Εἰς ἔνα κάππο ἀκόμηρφο εἶχε φυτρόσεις ὥρασί τον
Κοντά' το τὸ γλυκοχέραμα τρανταψιλάκησθεοπότι
Καμαρομένο ἐσειώσουσα 'ε τὸ ἄγκαρα του πρωμαχένο,
Οπού 'ντροπή παρθενική τὸ εἶχε σκεπτομένην τοι
Μῆλος μαργαριτόβλαστον τὸ γέλιον τῶν οὐαὶ γελάσεων
Στὰ φύλλα τὸ ἐπερπέτε, ἔσκεις ἡ σέλλα πάτησε δροσερήνας,
Οπού τὸ αὐτὰ ἔνα φίλημα βίγμαν δεσμὸν τοπογράφου
Τὸ πλέον ἀγνῶν^{το} ἐρωτικὴν πνοὴ γαρδού Λερναῖον
Αλλὰ ἔξεινος πόνος τὸ ἀγνὰ ἐπέλισε μελλοτεττούσιον
Σκοτεινομένεος θάλασσῃ ἐμπρός τοτὸ παθεμένιον τον
Οποῦ τὸ στον πρότονο βρέστε, στολιν εἶχε χρέων μότο
Κ' ἔνα σερέμενο ἀγνεμένο θάλα πλέστη μότο φορέστη
Αποὶ ἔκεινον τὸ θέα, ζευσ θάλα στερεούσα πομονούσι
Και φέρεται τὸ τέλον πατρόδετο ἔκειται καταποτήσιον

ΣΚΕΨΙΣ
— Σκιά και σκέψη είναι ο δρός; [Αλλά
ή σκιά αυτή προσεγγίζει την υπαρξίαν του
σώματος, στέο την παράγει. Ο δὲ κατός
δηλοὶ ἀλαγόστατως οὗτοι ύπαρχει ἐστίας εἰς τούς
προσεργεταί.

—Οἱ τρόποι ἔκφοτου εἶνε τὸ ἀλανόν
στὸν κάτωπτρὸν τῆς γῆς θίκης αὐτοῦ καὶ
στάσεως.

όλιγων μόλις ώρων υπὸ βαρύτατων καὶ μελανῶν νερῶν κεκαλυμμένος οὐρανός, ὁ πρὸ δὲ λίγων ώρῶν διμήρους χέων ἐπὶ τῆς Κεχρωπίας, καὶ ἀστραπὰς καὶ βροντὰς ἐκχέων ἄστρος οὐρανοῦ ἡμῖν, ἵνα νῦν ἀνέφελος καὶ ἡ σελήνη ἐφώτιζε διὰ τοῦ λαμπροῦ φωτός της τὴν οὐδόν. Προύγρωφος καὶ μετά τινα λεπτὰ εὐρέτην παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Θεάτρου τῶν Ὄλυμπίων. Ή σελήνη ἐφώτιζε τὰ πέριξ. Οὐλίγον περιστέρων ἐράνετο ὁ Ἰλισσός, πλημμυρισμένος, σχύρος, παρθένων καὶ μετ' ἀπαισίου κρότου ρέων. Τὸ δρυμητικὸν ῥέμα τοῦ οὔτου ἐφώτινετο καταύμαχον. Ή πλατεία τῶν ζύλων ἦτο διηρημένη ἐνιαχοῦ εἰς ρύακας ἐξ ὑγρῶν υδάτων, ἔλαφρὰ δὲ διὰ τοῦ βροχού οὐδάτως ἐξεπέμπετο ἀπὸ τοῦ ὀλισθητοῦ ἐδάφους; Λεπτὸς ἀηρὶ ἔπειτα, μακρὸν δὲ πρὸς τὸν ὄριζοντα παρὰ τὴν Θάλασσαν ἡγραπτεῖ ἐνίστε καὶ τοι τοῦ οὐρανοῦ ἀνεψέλους ὄντος, καὶ πλησίον μου ἡκούετο ὁ μανότονος ἐκείνος ἥχος τῶν ρύακων, ὃν δῆμος ὑπερβεβεῖν ὁ μικρώμενος Ἰλισσός.

Ἡ πλατεία τῶν τῶν στύλων ἥτο πατελῶν ἐρημος. Πάντες εἶχον καταφύγει εἰς τοὺς οίκους των πρὸ τῆς βροχῆς ἐκείνης. Μόνος πατεράκην εἰς τὸ ἀξιοπειρεγόν ἐκεῖνο τῆς φυσεως θάμακ καὶ εἰς τὸ λαμπρὸν αὐτῆς μεγαλεῖν.

Παρατηρήσας ἐπὶ των καιρῶν εἰσέπι τὸ θέατρον ἵνα ἐπισρέψω εἰς τὴν οἰκιαν μου. Εξάδιζον σηριζόμενος, διὰ τὸ ὀλισθητὸν τῆς γῆς, ἐπὶ τοῦ ἀλεξιθρού μου καὶ παραμερίζων πρὸ τῶν δρυμητικῶν ρύακων. Οὐτε εἰσηγόμην εἰς τὴν οὐδόν Φιλελλήνων, εἰς τινὰ ἐκεῖ δρομίσκον μ' ἐράνην ὅτι ἡκουσα καλεύμονος. Δὲν προσέσχον πούλη, ἀλλ' ὅσον ἐπιλασίζον οἱ καλεύμοι οὐγίνοντο μεγαλοτεροὶ καὶ μᾶλλον διεκτηρικοί. Ἐπλησίασκε ἐγγύτερον.

Ἐκεῖ, παρὰ τὸ ἀνάβαθμον μεγάλης οἰκίας ἐκάθητο ὄντες τορκατος, κατάθετος, συμμαζομένη καὶ κλαίουσα. Τὰ ἐνδύματά της ἦσαν ἐνιαχοῦ ἐσχιζόμενα καὶ ἐφώτινετο ἡ σάρξ αὐτῆς κατάμελανος ἐκ τῆς βροχῆς. Τὴν ἐπιλησίασκε καὶ εἶδον ὅτι ἐφέρει ἡ παλαιόπορος!

—Τί κάνεις αὐτῷ; τὴν ἐρωτῶ, Πέτρος εὐθίτας εἶναι καὶ δὲν πηγάδινες σπίτι σου;

Τὸ κοράτιον ἐξηκολούθει καλαίον.

—Δὲν ἀποκρίνεσαι; τῷ λέγω πάλιν.

—Πάτε ή γιντέας μου! πάει η Φρόσω μαζί! ἀπαντᾷ ἐκείνοις καλεύμορίζον.

—Που; πηγάδι; ἐρωτῶ, μη ἐννοήσεις.

—Πέθανεν! ίδε, ἐπεσε τὸ σπίτι ἀπὸ τῆς βροχῆς καὶ τῆς πληκάσεως, λέγει τὸ κοράτιον κλαίουν εἰσέπι.

Ἐνόησα ὅτι οὕτω δὲν θά κατέψωθουν νὰ μάθω τίποτε, δέστη τὸ ἀτύχες κοράτιον δὲν ἦτο εἰς κατάστασην νὰ μοι διηγήθῃ σφράς τι ἐπάθεν. Ε-

παιδὸν τὸ ἔβλεπον νὰ βιγῇ υπὸ τὰ κατάθετα ἐνδύματά του καὶ ἐνεκα τὸν κλαυθμῶν.

—Πῶς; ὀνομάζεσαι μικρά μου; τὴν ἐρωτῶ.

—Φωτεινή μὲ λένε, κύριε, ἀπεκρίνατο ἐκείνη.

“Εἶτα ἔδω, λοιπὸν, Φωτεινή, τῇ λέγω, Πέμπε εἰς τὸ σπίτι μου ν' ἀλλάξῃς ἐκεῖ ρούχα καὶ νὰ φροντίσωμεν νὰ ἐρωμενονένα συγγενῆ σου διὰ γὰ σέρω.

Τηπίκουσε τὸ ἀτυχές καὶ ἐψέλλισεν ἐν «εὐχαριστῶν». Τὴν ἐλαθον ἀπὸ τῆς γειτού καὶ οὕτω κατόλιθους τὴν μακρὰν τῶν Φιλελλήνων ὄδόν. Ἐν ὦ ἐβαδίζομεν παρετήρησα ὅτι ἐχώλασε τὸν ἀριτερὸν ποδά.

—Τι ἔχεις καὶ γκαλινές; τὴν ἐρωτῶ. Μήπως είσαι ἀπὸ μικρά ἔτσι;

—Οχι, κύριε, μοι ἀποκρίνεται ἐκείνη. Ἀλλὰ πρὶν ἐπεισ μία πέτρα ἀπὸ τη σκέπη καὶ μ' εκτύπησε καὶ μὲ πονεῖ πολύ.

Εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος εἰδόμεν κενὴν ἀμάξαν διοιχομένην. Ἐκάλεσα τὸν ἀμάξητατην καὶ εισιθόμεν, ή παιδίσκη, καὶ ἐγὼ, ἐντος αὐτῆς. Μετὰ δέκα λεπτὰ εὑμάρκουρα εἰς τὴν οἰκίαν μου ἔνθα τὸ ἀτυχές πλάσμα πλλάσεις ἐνδύματικαν καὶ ἀφοῦ ἐφράγην ὀλίγον, μοι διηγήθη ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει μου, τάδε:

B'

„Ο πατέρας μου είνε τώρα πεθυμένος τόσα χρόνια. Η μητέρα μου ἔμεινε με τρίχα ἄγρια καὶ μὲ δύο κορίτσια. Τὸ πλειό μεγάλο ἀπὸ τὰ παιδία ἤτανε η Φρόσω μας, δεκαεννία χρονῶν. Δὲν είναι τώρα δύο μῆνες ποῦσα ἀρραβωνιάτικε μ' ἔνα μανάβην, τὸν Δήμο καὶ αύριον τὸν Κυριάκη ἤθελε νὰ σερφανθῇ.

Ταύτη τὴν ἐδουμάδαν εἴχαμε πολλαῖς δουλειαῖς γιατὶ τοιμάζαμε τὰ προκάτ τῆς Φρόσω μας. Η μητέρα μου μοι εἶχε πῆ, νὰ μήν τ' πάγω αὐτὴ τὴν βδομάδα σχολείον γιά νὰ βοηθήσω κι' ἐγώ στὸ σπίτι σ' αὐταῖς ταις δουλειαῖς.

Απόψε πρὶν νὰ φθίσειε τοῦ ιδίου διῆμος σπίτιμας γιὰ νὰ καθηκονται ληγάκι. Τὰ δύο μεγάλα ἀδέλφια μου δὲν πάντα σπίτι ἀλλά τὸ μαγαζί, γιατὶ δὲν είναι δουλειας σὲ παπουτσιδικο, καὶ δὲν ἀλλάς σὲ μπαζάλικο, καὶ ἐπειδή κ' ἤτανε Σάββατο ἀργούσανε, καθὼς πάντα κάθε Σάββατο γιατὶ ἐπιλησιαγόντουσαν. Τὸ πρώτο μήντοροι είναι μικρό ἀδερφόν των δύο καλεύσαντο τίτοτε, μόνη σχολείο πάνε. Τὸ πατέρων γιάδο μαζί μου. Εἴμασθε τὸ λαικόν η μητέρα μας, η Φρόσω, ο Δήμος, τὸ μηρόστρον ἀδελφάδι μου ο Τάσσος κ' ἐγώ. Εβάλλαμε νὰ φθίσει, Ο Δήμος ἐλεγε πῶς ἀπόψε θά ἐχωμεν βροχή γιατὶ διῆρεντος οὐρανούς, πίσσα πού ούτε τὸ δάκτυλό του καθίσις δὲν ἔλθεπε.

(ἀκολούθη)

Γ. Α. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ